Nr. 57. Czwartek, 11 Marca 1886. Rok 76.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, poczta 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 cnt., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkurazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, Rue Clement 4.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył nowomianowanemu nadzwyczajnemu królewskiemu hiszpańskiemu posłowi nadzwyczajnemu i pełnomocnemu ministrowi don Rafaelowi Merry del Val udzielić w dniu 4go marca specyalnej audyencyi i jego pismo uwierzytelniające przyjąć.

Prywatyści (prywatystki), którzy zamierzają składać z końcem bieżącego roku szkolnego egzamin dojrzałości w seminaryach nauczycielskich, winni wnieść p dania najdalej do 31 marca b. r. do dyrekcyi seminaryum, w którem chcą składać rzeczony egzamin.

Podania później wniesione nie będą uwzględnione.

Z c. k. krajowej Rady szkolnej.
Lwów, dnia 28 lutego 1886.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 11 marca.

Na drugiej półkuli świata, w Stanach Zjednoczonych Ameryki północnej, odżyła w tym roku kwestya chińska, która w poprzednich latach zarysowywała się tylko jako kwestya konkurencyi sił roboczych. Wystąpiła ona najpierw z okazyi budowy kolei żelaznej do Oceanu Spokojnego i jako taka istniała tylko dla terytoryów amerykańskich sąsiadujących z oceanem, słowem dla ludności zamieszkałej w sąsiedztwie wybrzeży. Dopiero w tym roku pokazało się, że i ludność terytoryów i Stanów, bezpośrednio stykających się z siedzibą centralnych władz republiki, jak Waszyngtonu i Wyomingu, uczuła dotkliwie konkurencyę synów państwa Niebieskiego i dopuściła się nawet nadużyć. Wiadomo z depesz telegraficznych, że antichińskie rozruchy i pokrzywdzenie obywateli Chin przebywajacych w Ameryce, spowodowały reklamacye posła chińskiego a następnie proklamacyę prezydenta Clevelanda do ludności, w której ostrzegał przed nadużyciami i przedstawiał zarazem, iż rząd Stanów Zjednoczonych obowiazany jest stosownie do traktatu z Chinami, zapewnić opiekę Chińczykom Sprawa ta nabiera dla Ameryki niemałego znaczenia, ponieważ przemysł Stanów Zjednoczonych znajduje niezmierny odbyt w Chinach, rozpoczęty więc ruch przeciw osiadłym w Ameryce Chińczykom, mógłby łatwo wywołać odwet na polu handlowem czego nie życzą sobie pewnie zamożni fabrykanci Ameryki. Ruch antichiński ogranicza się dotąd w Stanie Waszyngtonu do klas przeważnie robotniczych, objawia się zaś żywiej niż w Kalifornii i San Francisco, gdzie od dawna panuje agitacya, bo też tam o wiele wcześniej zaczęła napływać emigracya chińska. Ruch ten w Kalifornii zamknięty jest wprawdzie w granicach legalnych, ale za to jest bardziej systematyczny i rozwija się na większe rozmiary. Odbywają się tam w wielu miejscach liczne zgromadzenia, na których przychodzą do uchwał rezolucye wzywające rząd, aby wzbronił przystępu emigracyi chińskiej na terytoryum Stanów W San Francisco rozpowszechniają reprezentanci klas robotniczych petycyę z tem samem żądaniem, którą podpisali bardzo liczni poważniejsi obywatele i wielu urzędników. Dla klas zarobkujacych jest w samej rzeczy robotnik chiński niebezpiecznym konkurentem, gdyż przy równej prawie wytrwałości w pracy, którą odznacza się ludność miejscowa Stanów Zjednoczonych, ma Chińczyk o wiele skromniejsze wymagania. Wiemy również ze świeżych relacyj podróżników, którzy badali kwestyę na miejscu, że i kobiety chińskie stają do współzawodnictwa ze służbą żeńską w Ameryce, i że w wielu bardzo domach, gdzie wygórowanych pretensyj służby amerykańskiej nie chciano znosić, zadawalają się chętnie posługą Chinek, tak samo wytrwałych w pracy jak Chińczycy.

Socyalna ta kwestya wywołuje wiele trudności, z któremi rząd republiki walczyć musi. Rozjątrzenie bowiem i propaganda antimongolska, jak ją nazywają w Kalifornii, oburza reprezentantów urzędowych Chin, a to doprowadzić może do zerwania stosunków handlowych, bardzo korzystnych dla Ameryki. Rząd więc ma zadanie, z jednej strony uśmierzyć wzburzenie, a z drugiej, zapobiedz wzrastaniu emigracyi chińskiej. Obywatele Stanów, w których się dopuszczono nadużyć, dotychczas nie usłuchali wezwania władz, rząd więc musiał się uciec do środków bardziej stanowczych niż rozkaz, i wysłał do zagrożonych miejscowości milicyę. Natomiast odmawia rząd odszkodowania Chińczykom, którzy ponieśli straty w skutek zaburzeń. Wypływa to z oświadczenia prezydenta Stanów, zawartego w orędziu do kongresu z powodu kwestyi chińskiej. Bądź co bądź, kwestya chińska, z początku traktowana bardzo lekko w Stanach Zjednoczonych, przechodzi obecnie w stadyum poważne i groźne. Niedawno jeszcze ludność miejscowa traktowała obcy żywioł napływowy jako niedołężny, zasługujący raczej na litość, niż nienawiść, a tymczasem w krótkim stosunkowo okresie żywioł ten zdołał mrówczą pracą stanąć do zwycięzkiej nieraz konkurencyi, a tem samem wywołać namiętności i prądy, z któremi rząd ma trudne zadanie i które postawiły sprawę na stanowisku politycznem i międzynarodowem.

Sprawy krajowe.

(*Sprawozdanie dyrekcyi Banku krajowego za r. 1885*).

(Ciąg dalszy.)

Czynności Banku w zastępstwach.

W roku 1885 ustanowił Bank krajowy 5 nowych zastępstw, ogólna przeto liczba zastępstw wynosiła do końca roku 1885 48. — Zastępstwa nie będąc filiami Banku, i spełniając jego zlecenia w charakterze pełnomocników, nie przestawały w roku 1885 nieść Bankowi chętne, pożyteczne i ze wszech względów cenne usługi. O obrotach zaś i o czynnościach Banku, załatwionych przez zastępstwa, dają miarę następujace cyfry:

Biecz. Obrót pozycyj kasowych 39.521 zł. 62 ct. Weksli w zastępstwie podano 12 na 15.750 zł., z których Bank eskontował 8 na kwotę 11.600 zł. Zastępstwo inkasowało na rzecz Banku 5 weksli na 6.300 zł. Lokacyj na rzecz Banku przyjęto w zastępstwie 18 pozycyj na 10.897 zł. 81 ct. Podań hipotecznych wniesiono w zastępstwie 30 na kwotę 25.500 zł. Zastępstwo wypłaciło pożyczek hipotecznych 4 na kwotę 2.100 zł.

Bóbrka. Obrót pozycyj kasowych 69.063 zł. 43 ct. Weksli w zastępstwie podano 55 na 30.324 zł., z których Bank zeskontował 44 na kwotę 22.724 zł. Zastępstwo inkasowało na rzecz Banku 48 weksli na 21.115 zł. 30 ct. Podań hipotecznych wniesiono w zastępstwie 22 na kwotę 21.110 zł. Zastępstwo wypłaciło pożyczek hipotecznych 13 na kwotę 14.450 zł.

LISTY Z KRAKOWA

X.

W Krakowie wszystko się dzieje na wzór owego trębacza z Maryackiej wieży, co dzięki odnowieniu fundacyi, przez czcigodnej pamięci panią Arturową Potockę, nieodmiennie w ten sam zawsze sposób, wygłasza pewne godziny i ich nad wszystkimi i wszystkiem tryumf. Pod koniec, karnawał zawsze staje się tu nietylko ożywionym ale i tłumnym; nie wiedzieć zkąd, a raczej po trochę ze wszystkich stron Polski, przybywają nowe siły, nowi ochotnicy, panny poważne ztąd piękności idealne a nawet ładna mężatka. Szeregi karnawałujących zwiększają się i w starożytnym, a jak wielu mniema, zacofanym grodzie, operować się zaczyna, wedle górującej dziś metody, masami. —

Nareszcie też doczekaliśmy się w przeszłym i bieżącym tygodniu ścisku w Krakowie! Istny był paryzki ścisk na ostatnim niedzielnym wieczorze tańcującym u hrabiny Branickiej. Drugi sobotni bal pod Baranami, był i piękny i o wiele jeszcze liczniejszy niż pierwszy, a poniedziałkowy piknik, przez szczerozłotą młodzież urządzony, w Hotelu Saskim, zapełnił parami tańczącemi obszerną salę i miał wszelkie znamiona najlepszej elegancyi, tak, iż zapomnieć można było, że się jest w hotelu. Nie mało do ożywienia końca karnawału przyczynił się cały zastęp młodzieży, przedstawiający naszą pełną nadziei przyszłość, przybyły z Wiednia, jakby dla stwierdzenia siły, żywotności i prawdy systemu autonomicznego — nawet na punkcie zapust.

Sobotni coroczny bal kostiumowy Koła literacko-artystycznego, utrzymał a raczej przetrzymał, pomimo złych czasów, świeżą jego a świetną tradycyę, a to dzięki niezwyciężonej potędze piękna w naturze, pięknа najżywiej do wyobraźni i serca przemawiającego zawsze i wszędzie, bo żywego i żyjącego piękna, którego ostatniem słowem była, jest i będzie zawsze i wszędzie — piękna kobieta. — Piękna kobieta, była najświetniej, najwspanialej, rzec można, reprezentowaną właśnie na balu artystyczno-literackim i wyzywała dumnie dłuto, pędzel, ołówek i pióro, aby szły z nią o lepsze, aby daremnie kusiły się o stworzenie czegoś równie doskonałego, powabnego i wzniosłego. W niezbyt licznych ale wiernych i ładnych kostiumach, to znowu w wykwintnych tegoczesnych strojach, przesunęły się tam urocze i skończone typy, to znowu prawdziwe postacie z dziedziny piękna, które unieśmiertelniłyby pracownie artystów i królewskie galerye, gdyby sztuka dorównać mogła przyrodzie, gdyby prawdziwy wdzięk kobiecy nie był czemś wznoszącem się ponad wszystko, nie uchwytnem i gdzieś tam w przestrzeni ulatniającem się i znikającem bezpowrotnie. — W takiej pracowni czy galeryi, ujrzałbyś prawdziwe uosobienie greckiej bogini, żyjącą i stąpającą po sali najpiękniejszą illustracyę do Homera, Kalipso a raczej Cerez lub Minerwę

Incessu patuit Dea.

To znowu spotkałbyś się tam z żywym, modelem postaci Rubensa, z kilkoma wzorami, które Greuse miał przed oczami lub z oryginałem żyjącym jakiego portretu Rembrandta, a także z polską niewiastą, która odtworzona przez Matejkę, nadaje jego obrazom majestat spokoju. — Taki bal, miał wszelkie prawo, już tem samem, nazywać się artystycznym i zaznaczyć w dziedzinie ideału a gdy się z jego wyżyn schodziło, to znowu spotkałeś się z najlepszą sztuką przyjęcia, bo z pełnem prostoty i serdeczności powitaniem ze strony prezesa Koła artystyczno-literackiego p. Kossaka i jego małżonki, którzy cieszą się tą ogólną sympatyą, co to wszystkich pociąga, niejedno wygładza, a niezawodnie jest dotąd jednym z główных żywiołów powodzenia i istnienia Koła artystyczno-literackiego w Krakowie; bo w danym razie staje się łącznikiem tam, gdzie byłby może powód do rozdziału lub przynajmniej dla niejednych do pozostania na uboczu. — Wspaniałe sale Sukiennic były dawniej nierównie właściwszemi dla kostiumowego balu ramami, niż sala Hotelu Saskiego, a pamiętam, jak dwukrotnie rozwinął się tam majestatycznie polonez, w którym liczne epoki z dziejów naszych, bogato i malowniczo a w odpowiednich strojach przedstawione były. —

Wedle zwyczaju przyjętego od lat kilku, karnawał towarzyski, zamknięty został wczoraj wcześnie rozpoczętym balem na Szlaku u państwa Stanisławów Tarnowskich, a to pomimo, iż gospodarz domu jest nieco cierpiący na silną grypę, która wciąż nie pozwala doprowadzić do skutku jego odczytu w sali radnej o niedawno zeszłym ze świata w sposób tem drastyczniejszy, że w tak późnym wieku, Czajkowskim.

Jednocześnie inna zupełnie część społeczeństwa i w inny sposób kończyła zapusty w sali redutowej ostatnią maskaradą publiczną, która odbywa się w tym dniu corocznie na dochód służby teatralnej i nazwaną tu jest pogrzebem karnawału, który obchodzony był tym razem mazurem „Na dobitek“. Dziś już cisza na całej linii i naraz zdawaćby się mogło, że Kraków ma tylko jedną głowę, przysypaną jedną górą popiołu. Ale pod tym popiołem tleją iskry rautowe i wydobędą się może z pod niego płomienie teatrów amatorskich. Czy zaś i pochodnia Hymenu nowem zabłyśnie światłem i ogniem? Dotąd nie wiadomo! Najlepsza sposobność już minęła, bo przynajmniej dostać nawet kosza przy zagłuszających i odurzających dźwiękach muzyki, niż tak, na zimno, choćby przy filiżance ciepłej herbaty. Nie wiem czy kosze się posypią, ale z pewnością nie braknie rautowych herbat; już nawet zapowiedziano, że niektóre karnawałowe przyjęcia przeistoczą się w spokojne, postne wieczory, a prawdopodobnie wszystkie dnie rozebrane zostaną. Czwartkowy zaś wieczór zapełniony będzie do 10tej przedstawieniem abonamentowem w teatrze, który pozostawać będzie odtąd pod kontrolą nietylko komitetu, powołanego przez Wydział krajowy, ale także czterech krytyków pisujących kolejno, jak to zapowiada redakcya w *Czasie*. Nie można się temu dziwić, że dziennik, oceniający należycie znaczenie u nas teatru, szuka nowych dróg dla krytyki dramatycznej; utarte bowiem, wytartemi są najczęściej, z małemi wyjątkami. Do dziwacznych objawów w naszym kraju należy krytyka teatralna z polityczną tendencyą; jest to jedna z tych aberracyj, na wytworzenie których, nie wystarczy duch stronniczy; potrzebne tu jest jeszcze pewne zboczenie umysłowe, połączone z brakiem nieraz dotkliwym, innych przedmiotów spornych i powodów do rekryminacyj! Jeżeli zaś kto, to teatr zawołać może w obec tego: „Co mnie do Hekuby a Hekubie do mnie!“ — Zresztą raz wszedłszy na drogę tendencyjnego obchodzenia się z wszystkiem i wszystkimi, nie ma powodu zatrzymania się gdziekolwiek i dochodzi się wtedy do ocenienia ze stanowiska stronnictwa, nawet przyrządu Tallarda, co też najlepiej charakteryzuje tę metodę, której szczytem jest — dół. — Mnie się zdaje, że kiedyś teatr zemści się należycie, gdyż niepodobna aby na tem tle i na ten temat nie napisano wybornej i zabawnej komedyi, która jedna, może tu wypowiedzieć ostatnie słowo, bo wytoczyć przed publiczność całą bezdenną śmieszność po-

Brzesko. Obrót pozycyj kasowych 91.641 zł. 97 ct. Weksli w zastępstwie podano 6 na 5.225 zł., z których Bank zeskontował 3 na 2.000 zł. Zastępstwo inkasowało na rzecz Banku 61 weksli na 51.586 zł.

Cieszanów. Obrót pozycyj kasowych 22.469 zł. 52 ct. Weksli w zastępstwie podano 6 na 17.900 zł., z których Bank zeskontował 5 na 16.400 zł. Zastępstwo inkasowało na rzecz Banku 3 weksli na 9.200 zł. Podań hipotecznych wniesiono w zastępstwie 6 na kwotę 5.050 zł. Zastępstwo wypłaciło pożyczek hipotecznych 2 na 1.450 zł.

Dąbrowa. Obrót pozycyj kasowych 28.901 zł. 59 ct. Weksli w zastępstwie podano 109 na 115.808 zł., z których Bank zeskontował 94 na 109.158 zł. Zastępstwo inkasowało na rzecz Banku 65 weksli na 93.000 zł.

Delatyn. Obrót pozycyj kasowych 39.181 zł. 87 ct. Weksli w zastępstwie podano 30 na 18.908 zł., z których Bank zeskontował 26 na 16.008 zł. Zastępstwo inkasowało na rzecz Banku 24 weksli na 14,820 zł.

Dobromil. Obrót pozycyj kasowych 84.835 zł. 61 ct. Weksli w zastępstwie podano 59 na 33.363 zł., z których Bank zeskontował 51 na 27.130 zł. Zastępstwo inkasowało na rzecz Banku 56 weksli na 32.665 zł. 30 ct. Lokacyj na rzecz Banku przyjęto w zastępstwie 5 pozycyj na 2.500 zł. Podań hipotecznych wniesiono w zastępstwie 2 na kwotę 1.200 zł. Zastępstwo wypłaciło pożyczek hipotecznych 1 na kwotę 600 zł.

Drohobycz. Obrót pozycyj kasowych na 113.168 zł. 79 ct. Weksli w zastępstwie podano 57 na 32.804 zł. 06 ct., z których Bank zeskontował 34 na 15.716 zł. 50 ct. Zastępstwo inkasowało na rzecz Banku 70 weksli na 30.255 zł. 50 ct. Podań hipotecznych wniesiono 5 na 7.700 zł. Zastępstwo wypłaciło pożyczek hipotecznych 1 na kwotę 700 zł. Zastępstwo sprzedało efektów imiennej wartości 31 100 zł.

Gliniany. Obrót pozycyj kasowych 23.997 zł. 30 ct. Weksli w zastępstwie podano 7 na 4.880 zł., z których Bank zeskontował 4 na 2.100 zł. Podań hipotecznych wniesiono w zastępstwie 15 na 30.100 zł. Zastępstwo wypłaciło pożyczek hipotecznych 4 na 3.800 zł.

Jarosław. Obrót pozycyj kasowych 127 935 zł. 13 ct. Weksli w zastępstwie podano 29 na 44.463 zł. 13 ct. z których Bank zeskontował 26 na 31.735 zł. 08 ct. Zastępstwo inkasowało na rzecz Banku 31 weksli na 36.602 zł. 92 ct. Podań hipotecznych wniesiono 3 na 10.500 zł. Zastępstwo wypłaciło pożyczek hipotecznych 2 na kwotę 8.300 zł. Lokacyj na rzecz Banku przyjęto 1 pozycyę na 1000 zł.

Jasło. Obrót pozycyj kasowych 25.656 zł. 84 ct. Weksli w zastępstwie podano 16 na 23.480 zł., z których Bank zeskontował 14 na 20 980 zł. Zastępstwo inkasowało na rzecz Banku 14 weksli na 20.980 zł.

Jaworów Obrót pozycyj kasowych 88.580 zł. 37 ct. Weksli w zastępstwie podano 31 na 32.090 zł., z których Bank zeskontował 28 na 29.990 zł. Zastępstwo inkasowało na rzecz Banku 22 weksli na 22.760 zł. Podań hipotecznych wniesiono w zastępstwie 7 na 12.250 zł. Zastępstwo wypłaciło 2 pożyczki hipoteczne w kwocie 1.300 zł.

Kamionka strumiłowa. Obrót pozycyj kasowych 6.889 zł. 18 ct. Czynności rozpoczęto dopiero w październiku 1885 r., więc innych obrotów nie wykazuje się.

Kołomyja. Obrót pozycyj kasowych 78.928 zł. 58 ct. Weksli podano w zastępstwie 53 na 42.077 zł. 22 ct., z których Bank zeskontował 38 na 25.177 zł. 22 ct. Zastępstwo inkasowało na rzecz Banku 32 weksli na 12.790 zł. 94 ct. Lokacyj na rzecz Banku przyjęło zastępstwo na kwotę 946 zł. 97 ct. Podań hipotecznych wniesiono w zastępstwie 9 na 13.650 zł. Zastępstwo wypłaciło pożyczek hipotecznych 3 na kwotę 4.300 zł.

Kraków. Obrót pozycyj kasowych 454.511 zł. 30 ct. Weksli w zastępstwie podano 29 na 25.882 zł. 39 ct., z których Bank zeskontował 28 na 21.159 zł. 69 ct. Zastępstwo inkasowało na rzecz Banku 91 weksli na 24.578 zł. 88 ct. Zastępstwo sprzedało efektów na 18.850 zł. imiennej wartości.

Krosno. Obrót pozycyj kasowych 3.055 zł. 38. ct. Czynności rozpoczęto dopiero w drugiem półroczu 1885, więc innych obrotów nie wykazuje się.

Limanowa. Obrót pozycyj kasowych 23.391 zł. 06 ct. Weksli podano w zastępstwie 26 na 43.020 zł., z których Bank zeskontował 24 na 39.620 zł. Zastępstwo inkasowało na rzecz Banku 14 weksli na 26.690 zł. Podań hipotecznych wniesiono w zastępstwie 10 na 5.150 zł. Zastępstwo wypłaciło pożyczek hipotecznych 7 na 5.350 zł.

Lwów. Obrót pozycyj kasowych 73.726 zł. 89 ct. W oddziale bankowym zastępstwo nie pośredniczy. Podań hipotecznych wniesiono 65 na kwotę 50.350 zł. Zastępstwo wypłaciło pożyczek hipotecznych 43 w kwocie 34.800 zł.

Łańcut. Obrót pozycyj kasowych 108.051 zł. 98 ct. Weksli podano w zastępstwie 73 na 64.670 zł., z których Bank zeskontował 64 na 58.970 zł. Zastępstwo inkasowało na rzecz Banku 49 weksli na 52.860 zł. Podań hipotecznych wniesiono w zastępstwie 3 na kwo[illegible] Zastępstwo wypłaciło pożyczek hipotecznych 4 na kwotę [illegible] zł. Podań komunalnych wniesiono 1 na [illegible].000 zł.

Maków. Obrót pozycyj kasowych 32.323 zł. 89 ct. Weksli podano w zastępstwie 13 na 8.002 zł., z których Bank zeskontował 4 na 2.102 zł. Zastępstwo inkasowało na rzecz Banku 3 weksle na 1.836 zł. Podań komunalnych wniesiono 1 na 1.500 zł., którą pożyczkę Zastępstwo też wypłaciło.

Mielec. Obrót pozycyj kasowych 34.698 zł 94 ct. Weksli podano w zastępstwie 18 na 20.990 zł., z których Bank zeskontował 16 na 18.990 zł. Zastępstwo inkasowało na rzecz Banku 12 weksli na 16.650 zł.

Mościska. Obrót pozycyj kasowych 89.638 zł. 13 ct. Weksli podano w zastępstwie 52 na 56.925 zł., z których Bank zeskontował 46 na sumę 51.625 zł. Zastępstwo inkasowało na rzecz Banku 39 weksli na 35.525 zł. 94 ct. Lokacyj na rzecz Banku przyjęto 1 pozycyę na 5.000 zł. Podań komunalnych wniesiono 5 na 7.800 zł. Zastępstwo wypłaciło 5 pożyczek komunalnych na 7.800 zł.

Myślenice. Obrót pozycyj kasowych 2.044 zł. 79 ct., innych obrotów nie było.

Nowy Sącz. Obrót pozycyj kasowych 36.755 zł. 06 ct. Weksli podano w zastępstwie 2 na 1.400 zł., z których Bank zeskontował 2 na 1.400 zł. Zastępstwo inkasowało na rzecz Banku i jeden weksel na 800 zł. Lokacyj na rzecz Banku przyjęto 6 pozycyj na 5.250 zł. Podań hipotecznych wniesiono 4 na kwotę 4.500 zł. Zastępstwo wypłaciło pożyczek hipotecznych 7 na 6.200 zł. Zastępstwo sprzedało na 11.350 zł. efektów imiennej wartości.

Oświęcim. Obrót pozycyj kasowych 10.893 zł. 35 ct. Weksli podano w zastępstwie 12 na 25,900 zł., z których Bank zeskontował 4 na 9.000 zł. Zastępstwo inkasowało na rzecz Banku 2 weksle na 5.000. Podań hipotecznych wniesiono w zastępstwie 11 na 7.400 zł. Zastępstwo wypłaciło pożyczek hipotecznych 3 na 3.700 zł.

Podhajce. Obrót pozycyj kasowych 119.193 zł. 24 ct. Weksli podano w zastępstwie 40 na 67.832 zł., z których Bank zeskontował 36 na 59.232 zł. Zastępstwo inkasowało na rzecz Banku 15 weksli na 5.239 zł. 50 ct. Lokacyj na rzecz Banku przyjęło zastępstwo 2 pozycye na 2.040 zł. 34 ct. Podań komunalnych wniesiono w zastępstwie 2 na kwotę 14.000 złr. Przez zastępstwo zrealizowano 1 pożyczkę komunalna na 10.000 zł. Podań hipotecznych wniesiono 25 na kwotę 72.620 złr. Zastępstwo wypłaciło pożyczek hipotecznych 4tery na 3.700 zł. Zastępstwo sprzedało efektów na 7.400 zł. nominalnej wartości, a w depozyt dla Banku przyjęło efektów na 14.300 złr. nominalnej wartości

Przemyśl. Obrót pozycyj kasowych 198.277 zł. 11 ct. Weksli podano w zastępstwie 94 na 103.155 złr., z których Bank zeskontował 79 na 86.657 złr. 50 ct. Zastępstwo inkasowało na rzecz Banku 103 weksli na 46.848 zł. 06 ct. [illegible] Podań hipotecznych wniesiono w zastępstwie 3 na 4.000 zł. Zastępstwo wypłaciło [illegible] pożyczki hipoteczne na 6.100 złr.

Przemyślany. Obrót pozycyj kasowych 35.961 złr. 72 ct. Weksli podano w zastępstwie 52 na 31.610 zł., z których Bank zeskontował 41 na 23.960 zł. Na rzecz Banku inkasowało Zastępstwo 46 weksli na 30.157 zł. 76 ct. Podań hipotecznych wniesiono w zastępstwie 3 na kwotę 5.900 złr.

Radziechów Obrót pozycyj kasowych 77.859 złr. 12 ct. Weksli podano w zastępstwie 17 na 28.475 złr. z których Bank zeskontował 13 na 21.875 złr. Zastępstwo inkasowało na rzecz Banku 21 weksli na 20.375 zł. 29 ct. Podań hipotecznych wniesiono w zastępstwie 15 na kwotę 22.550 zł. Zastępstwo wypłaciło pożyczek hipotecznych 13 na 12.000 zł.

Rohatyn. Obrót pozycyj kasowych 72.979 złr. 20 ct. Weksli podano w zastępstwie 56 na 39.680 zł., z których Bank zeskontował 45 na 30.080 złr. Zastępstwo inkasowało na rzecz Banku weksli 29 na 19.320 złr. Podań hipotecznych wniesiono w zastępstwie 8 na 6.600 zł. Bank wypłacił przez zastępstwo 6 pożyczek hipotecznych w kwocie 5.300 złr. Podań komunalnych wniesiono przez zastępstwo 1 na 2.500 złr.

Ropczyce. Obrót pozycyj kasowych 5.432 złr. 10 ct. Weksli podano w zastępstwie 2 na 2.200 złr, z których Bank zeskontował 1 na 1 200 złr. Zastępstwo inkasowało na rzecz Banku weksli 3 na 720 złr. Podań hipotecznych wniesiono i zrealizowano przez zastępstwo 1 na 550 złr.

Rudki. Obrót pozycyj kasowych 13.999 złr. 27 ct. Weksli w zastępstwie podano 25 na 31.760 zł., z których Bank zeskontował 20 na 22.760 zł. Zastępstwo inkasowało na rzecz Banku weksli 8 na 1.610 zł. Podań komunalnych wniesiono w zastępstwie 1 na kwotę 2.850 zł. Bank wypłacił przez zastępstwo 1 pożyczkę hipoteczną na 1.500 zł.

Rzeszów. Obrót pozycyj kasowych 60.578 zł. 96 ct. Weksli podano w zastępstwie 45 na 43.307 zł. 77 ct., z których Bank zeskontował 30 na 36.117 zł. 77 ct. Zastępstwo inkasowało na rzecz banku 8 weksli w sumie 7.112 zł. 29 ct. Podań hipotecznych wniesiono w zastępstwie 5 na kwotę 5.300 zł., a zrealizowano przez zastępstwo 5 na 18.500 zł. Zastępstwo sprzedało efektów na 5.300 złr. imiennej wartości.

Sambor. Obrót pozycyj kasowych 109.889 złr. 21 ct. Weksli podano w zastępstwie 69 na 88.796 złr. 91 ct., z których Bank zeskontował 56 na 74.750 złr. 91 ct. Zastępstwo inkasowało na rzecz Banku 15 weksli na 4.629 złr. 07 ct. Lokacyj na rzecz Banku przyjęło zastępstwo 1 pozycyę na 10.000 złr. Podań hipotecznych wniesiono w zastępstwie 9 na kwotę 18.000 złr., a zrealizowano 1 na 1.400 złr. Zastępstwo sprzedało efektów na 5.500 złr. imiennej wartości.

Sanok. Obrót pozycyj kasowych 82.660 złr. 88 ct. Weksli podano w zastępstwie 25 na 26.654 złr., z których Bank zeskontował 15 na 13.104 złr. Zastępstwo inkasowało na rzecz Banku 8 weksli na 2.106 złr. 79 ct. Hipotecznzch podań wniesiono w zastępstwie 27 na 47.900 złr. Zrealizowano przez zastępstwo pożyczek hipotecznych 8 na 12.950 złr. Podań komunalnych wniesiono i zrealizowano przez zastępstwo 1 na 30.000 złr.

(Dokończenie nastąpi.)

SPRAWY MONARCHII

(Rozporządzenie Ministerstwa wojny. — W sprawie pospolitego ruszenia).

Neue fr. Presse pisze: Ministerstwo wojny zrobiło spostrzeżenie, że w poszczególnych korpusach wojskowych objawia się częściowo dążność do tłómaczenia taktycznych nazw regulaminu ćwiczeń wojskowych, tudzież terminologii regulaminu służbowego, zwłaszcza drugiej tegoż części (służba polowa), na język używany w pułkach i do używania tak przetłómaczonych wyrażeń w czasie służby. Otóż reskryptem z dnia 26 lutego b. r. nr. 714, poleciło Ministerstwo wyższym komendom czuwać nad tem, aby taktyczne i techniczne nazwy tych regulaminów nie były zastępowane przez wyrażenia, przetłómaczone na języki krajowe i aby w szkołach wojskowych starano się o to, iżby żołnierze znali na tyle język służbowy, jak to regulamin służbowy (trzecia część punkt 2) i instrukcya dla szkół wojskowych przepisują. Wzmiankowany ustęp regulaminu służbowego brzmi dosłownie: „Żołnierz powinien znać dokładnie komendy, awiza i sygnały, rozumieć najniezbędniejsze wyrażenia języka służbowego c. k. armii i t. d.“ W punkcie 20 instrukcyi szkoły wojskowej, części pierwszej powiedziano pomiędzy innemi, iż nauka w szkole żołnierskiej powinna się odbywać w języku ojczystym żołnierzy, przytem jednak należy starać się o to, „aby żołnierz nauczył się po niemiecku przynajmniej komendy i nazwy najniezbędniejszych dla żołnierza przedmiotów. Co się tyczy przyswojenia sobie języka służbowego ze strony uczniów podoficerskich (*Unterofficiersschüler*) postanawia punkt 28 instrukcyi szkolnej: „Nauka, ile możności, ma się odbywać w języku niemieckim, zresztą w języku odnośnego pułku, ewentualnie batalionu; w tym drugim wypadku należy starać się o to, aby podoficerowie i żołnierze kształceni na podoficerów przyswoili sobie o tyle przynajmniej język niemiecki, jako służbowy, iżby mogli zrozumieć zwięzłe polecenia udzielone im w języku niemieckim i potrafili składać w sposób zrozumiały krótkie ustne raporta.“

— Dzienniki wiedeńskie donoszą: „Okoliczność, iż zapowiedziana ustawa o pospolitem ruszeniu dotyka najszersze koła a prawie każdą rodzinę, spowodowała pewne grono osób, do pospolitego ruszenia obowiązanych, iż naradzali się, jakby można sprawę pospolitego ruszenia jak najbardziej popierać, a zarazem opiekować się rodzinami niezamożnych, w razie powołania ich pod broń. Zaraz po sankcyonowaniu ustawy ma się utworzyć komitet, który się tą sprawą szczegółowo zajmie. Jak nam donoszą, jest zamiar utworzenia w Wiedniu centralnego komitetu a w każdej dzielnicy miasta komitetu okręgowego“.

Z Petersburga.

(Z powodu pogłoski o odwołaniu ambasadora francuskiego. — Świta carska. — Utworzenie najwyższego urzędu sanitarnego.)

Politische Corresp. pisze: Jak nam donosza z Petersburga, pomiędzy gabinetami rossyjskim i francuskim toczą się obecnie rokowania, które mają na celu usunięcie pewnego rozdrażnienia, spowodowanego na dworze petersburskim skutkiem projektowanego odwołania ambasadora gen. Apperta. W najbliższej przyszłości należy spodziewać się, iż owe zajście zostanie załatwione w sposób pojednawczy.

Świta cara Aleksandra III składa się z 271 oficerów, mianowicie: z 97 generał-adjutantów, 68 generał-majorów *à la suite* i 106 adjutantów przybocznych. W świcie tej znajduje się 13 członków rodziny carskiej, dwóch książąt Leuchtenberg, dwóch książat Oldenberg, 27 książąt, 31 hrabiów, 20 baronów, 174 szlachty i sułtan Czyngiz. Według narodowości: 199 Rossyan, 45 Niemców, 9 Finlandczyków, 6 Polaków, 6 Gru-

---

dobnych bohaterstw. — Krytyka teatralna nie zapatrująca się na scenę ze stanowiska stronniczego, nie licząca się ani z przekonaniami politycznemi dyrekcyi, ani z zapatrywaniami osobistemi aktorów, lub z brakiem jednych i drugich, co się najczęściej zdarza, ma niezawodnie wdzięczniejsze ale zawsze, u nas zwłaszcza, trudne zadanie. Nic bowiem łatwiejszego jak napisać recenzyę na mocy instrukcyi: „Wartość sztuki rzecz podrzędna; gry aktora nie brać w rachubę; pamiętać tylko, że teatr nie jest w naszych rękach i zważać, czy aktor nie pisał kiedyś w nieprzyjaznych nam organach. Rznąć wszystko.“ Oczywiście, że z takiego ogólnego rznięcia łatwo otrzymać sporo sieczki; ale nie szkodząc instytucyi, prostować jej drogi, nie odstręczając publiczności od teatru, dawać wskazówki cenne artystom; uczyć miłośników sceny a nie nudzić profanów, to nielada sztuka i aby jej sprostać, tutaj zwłaszcza, nie zadużo czterech aż piór, które mają nadal w *Czasie*, rozmaitością poglądów iść o lepsze między sobą oraz z wciąż zmieniającym się, w naszych polskich teatrach, afiszem. W każdym razie ten nowy eksperyment, będzie zajmującym i musi on budzić ciekawość, choćby tę samą, co nowa sztuka, o której wiedzieć nie można, czy upadnie, czy się utrzyma.

Z rozpoczynającym się postem uwaga ogółu zwraca się wyraźniej w stronę duchowego pokarmu; jak wiecie odczytów publicznych nie braknie u nas, pomimo, iż Poznań, więcej niż kiedykolwiek, wzywa w tym roku naszych prelegentów, aby przybywali nieść pomoc tylu zagrożonym naraz punktom, a między innemi tamtejszemu teatrowi, który głównie dzięki energii niespożytej i wytrwałości zarządu, stawia czoło niezliczonym trudnościom.

Na wstępie też do postu, wielce doniosła instytucya tutejsza, Muzeum książąt Czartoryskich rozszerzyła swój zakres i terytoryum. Na początku tygodnia, przyszły ordynat Sieniawski ks. August Czartoryski, podpisał kontrakt, mocą którego, nabył od p. Koźmiana narożny dom przy ulicy św. Jana, położony na przeciw dotychczasowych zabudowań muzealnych. Dom ten połączony będzie z dotychczasowem Muzeum, wiszącym a rzuconym przez ulicę mostem i wejdzie w kompleks wspaniały ordynacko-muzealnych gmachów; zostanie on niebawem wyrestaurowany i upiększony i tu umieszczoną zostanie część cennych i bogatych zbiorów którym za ciasno teraz; tu także urządzonem zostanie tymczasowe mieszkanie dla przyszłego ordynata, które zajmować będzie aż do chwili wybudowania, na przeciw, między bramą Floryańską a Muzeum, pałacu w tym samym stylu gotyckim co Muzeum. Utworzy to kiedyś wielkiej piękności, monumentalną całość. Plany są już gotowe. Planów Muzeum było kilka. Te, podług których wyrestaurowano dom i stare mury w których mieszczą się już zbiory, są dziełem p. Ouradou zięcia słynnego Violé le Duc. Plany zaś odnowienia, w tych dniach nabytego domu, oraz przyszłego ordynackiego pałacu, wypracowane zostały w tym samym rodzaju i stylu co p. Ouradou, przez pp. Leroux et Bitner w Paryżu. P. Bitner jest krakowianinem, który wybitne obecnie w swoim zawodzie, zajmuje nad Sekwaną stanowisko. Tak zatem dzięki pielęgnowaniu jednej z najpiękniejszych tradycyi rodu Czartoryskich, Kraków nietylko będzie miał najznakomitsze polskie zbiory sztuki, pamiątek historycznych oraz jedną z najdonioślejszych bibliotek, ale także cały szereg gmachów godnych królewskiego rodu i grodu.

10 marca.

O.

zyjczyków, 2 Greków, 2 Rumunów i jeden Armeńczyk (hr. Loris-Melikow).

Z powodu stwierdzonej przez stowarzyszenie lekarzy rossyjskich nadzwyczajnej śmiertelności w Rossyi, złożono ostatniemi czasy przy wydziale medycznym ministerstwa spraw wewnętrznych komisyę, która miała zaproponować środki dla zwalczenia tak smutnego objawu. Otóż, jak się dowiadują dzienniki, komisya oświadczyła się jednogłośnie za utworzeniem najwyższego państwowego urzędu zdrowia, któremu mają podlegać w interesie jednolitego i stałego nadzoru wszystkie państwowe, komunalne i prywatne zakłady i szpitale.

KRONIKA

— **JW. p. Marszałek krajowy,** dr. Zyblikiewicz, nadał opróżnione w fundacyi ś. p. Pelagii Russanowskiej dwa wsparcia dożywotnie po 200 zł. rocznie: pp. Milicerowi Franciszkowi i Pietkiewiczowi Danielowi, na tułactwie we Francyi przebywającym.

— **Księżna Leonowa Sapieżyna,** według obiegających wieści, które, oby się nie sprawdziły, ciężko zaniemogła.

— **Ks. biskup tarnowski Łobos,** mianowany został przez Ojca św. asystentem tronu papieskiego.

— **P. Jan Dobrzański,** dyrektor teatru lwowskiego, od dwóch tygodni chory obłożnie, jak się dowiadujemy, ma się już lepiej.

— **Koło polskie** przesłało matce śp. Zatorskiego następujący list: „Szanowna Pani! Śmierć nieubłagana wydarła przedwcześnie z łona rodziny i grona przyjaciół niezatartej pamięci Maksymiliana Zatorskiego, męża niepospolitych zasług w dziedzinie nauki, w życiu politycznem i obywatelskiem, czyniąc dotkliwy wyłom w szeregach naszych. Piękne przymioty serca i umysłu zdobiły tę szlachetną postać. Pełen wiedzy, głębokiej nauki i miłości kraju a przytem cichy i skromny, niestrudzony w pracy, a zawsze chętny do spełnienia choćby najtrudniejszych obowiązków. Temi przymiotami i prawością charakteru zjednał sobie ś p Maksymilian serca licznego grona przyjaciół i wielbicieli. To też Koło posłów polskich, niemniej jak rodzina zmarłego, uczuło głęboko bolesną stratę, którą poniosło przez śmierć ś. p Maksymiliana i postanowiło wyrazić ten żal pozostałej rodzinie, a może to wdzięczne uznanie zasług zmarłego i ten objaw prawdziwego współczucia kolegów, osuszą choć jedną łzę ze zbolałej powieki stroskanej Matki i w smutku pogrążonej rodziny. Przyjm zacna Matrono wyrazy szczerego szacunku. W Wiedniu, w lutym 1886 r.“ Następują podpisy wszystkich członków Koła z p. Apolinarym Jaworskim na czele jako zastępcy przewodniczącego.

— **Uczta pożegnalna** na cześć odjeżdżającego do Rudek starosty dr. Teofila Sozańskiego, odbyła się w poniedziałek wieczorem w dolnych salach kasyna miejskiego. Na ucztę przybyło liczne grono bliższych znajomych i przyjaciół p. starosty.

— **Upadłość gal. Zakładu zastawniczego.** Zarządca masy krydalnej wzywa wszystkich interesentów, którzy mają zastawione losy i papiery wartościowe w upadłym Zakładzie, aby takowe najdalej do końca marca 1886, w tymże Zakładzie (Gmach teatralny), w godzinach urzędowych: co dzień z wyjątkiem świąt i niedziel, od godziny 9 do 12 rano, wykupili, gdyż następnie losy te i papiery zlicytowanemi zostaną. Także inne fanty, po koniec marca 1886. niewykupione, zostaną stanowczo sprzedane, na co się uwagę interesentów zwraca.

— **P. Gustaw Fiszer** powróciwszy z wycieczki artystycznej do Lwowa, zamierza w tych dniach dać wieczorek w kasynie miejskiem, a to z nowym przeważnie programem.

— **W sali kasyna miejskiego** we środę, dnia 17 b. m., pierwszy wieczór historyczno-muzykalny szkoły muzycznej L Marka. Program: 1. *a*) G. Frescobaldi (1591) Corrente *b*) B. Lully (1633) Gigue. *c*) N. Porpora (1685) Fuga. *d*) Matheson (1681) Air. *e*) G. Benda (1721) Minuetto 2. *a*) F. Couperin (1668) *La Favorite*, Chacone. *b*) J. Ph. Rameau (1683) *Les moissoneurs*, Rondeau. *c*) J. Ph. Rameau Menuets. 3. *a*) G. F. Händel (1685) Gigue. *b*) F Em. Bach (1710) Xenophone. *c*) J. Chr. Bach (1735) Gavotte. 4. W. A. Mozart: Rondo *A-moll*. 5. L. von Beethowen: Sonata op. 53. 6. Fr. Chopin: Scherzo *Fis-moll*. 7. *a*) Wagner-Liszt: *Spinnrlied*. *b*) Ch. Mikuli: Réverie. *c*) Moszkowski: Valse. *d*) Wł. Żeleński: Mazurek. *e*) Noskowski: Krakowiak nr. 7. 8. *a*) Henselt: Etudes: *Repos d'amour, Si oiseau j'étais*. *b*) Moniuszko: Polonez. *c*) L. Marek: Scherzo op. 10. *d*) K. Mikuli: Ballada. *e*) Brahms: Capriccio. *f*) Grieg: *Lied-Transcription*. *g*) Weber-Tausig: *Invitation à la danse*. Początek o godzinie 6 wieczór. Biletów dostać można w księgarni pp. Gubrynowicza i Szmidta, Seyfarta i Czajkowskiego. Czysty dochód przeznaczony na cel dobroczynny.

Opera (*J*). We wtorek poczęstowano nas Offenbachowską „Piękną Heleną“. Muzyka tej operetki zawiera bardzo wiele wdzięcznych pomysłów i dowcipnych szczegółów, których jeszcze dzisiaj słuchałoby się z przyjemnością gdyby je nasi artyści umieli wykonywać należycie. Pani Trapszo spiewała bardzo słabo, mówiła niezrozumiale jak zwykle i grała bez werwy. Nawet w Offenbachowskiej operetce trzeba umieć spiewać. Pan Piasecki był bardzo nudnym Menelajem. Wątpimy czy się kto mógł roześmiać na jego widok. Jeżeli wstrętne charakteryzowanie się, spiew krzykliwy i konwulsyjne ruchy dostateczną są kwalifikacyą na operetkowego komika, to ją pan Piasecki posiada w zupełności Po nadto nie zdołaliśmy się u niego niczego więcej dopatrzeć. Bardzo dobrym Kalchasem był pan Myszkowski. Oprócz niego należy się jeszcze pochwała panu Bandrowskiemu, który spiewał i wyglądał bardzo dobrze i pani Kasprowiczowej która była pełnym życia i humoru Orestem. Za to brat jej Pylades, całkiem do niej nie był podobnym a tańczył tak melancholijnie jakby go miano na ścięcie prowadzić. Pan Kiczman (Agamemnon) także nas tym razem nie zadowolił. Grał i spiewał dosyć sucho. Dwaj Ajaxowie i Achilles robili co mogli aby być komicznymi ale im się to jakoś żadną miarą nie udało W końcu i chór się zgubił w takcie — słowem — bardzo smutne było przedstawienie.

— **Wykaz dzieł sztuki,** rozlosowanych w dniu 28 lutego 1886 r. pomiędzy Członków krakowskiego Tow. Przyjaciół Sztuk Pięknych za rok 1885, ułożony w porządku arytmetycznym: nr. akcyi 5217 ks. Sobecki Julian „Gdańszczanka“, Abramowicz Bron. 50 zł.; nr. akcyi 5268 Warda Hugo „Marya Ludwika Tassis“, miedzioryt 18 zł.; nr. akcyi 5300 Jaworski Antoni „Brzegi Nilu“, Ajdukiewicz Tad. 300 zł; nr akcyi 5390 Kazarow Artiom „Chłop i faktor“, miedzioryt 6 złr.; nr. akcyi 5413 Milski Ludwik „Małe nieporozumienie“. Bieszczad Seweryn 300 złr.; nr. akcyi 5415 dr. Harajewicz Jan „Morskie oko“, Eliasz Walery 100 zł.; nr. akcyi 5546 Sopotnicki Julian „Judyta“ studyum, Kruszyński Jan 100 złr.; nr. akcyi 5574 Pieniążek Czesław „Na skwerze“, Szymanowski Wacł 200 zł.; nr. akcyi 5584 dr. Kraszewski „Z nad Prutu“, Daczyński Stan. 30 zł.; nr. akcyi 5789 Borkowski Albert „Zgrzęda“ biust z terakoty, Chodziński Każ. 30 zł.; nr. akcyi 5822 Bobin Romuald „Pasterz“, miedzioryt 6 zł.; nr. akcyi 5846 Eisymont Ignacy „Wiejski Parys“, Ichnowicz Michał 130 zł.; nr. akcyi 5928 N. N. „Chłopcy Murilla“ miedzioryt 6 zł; nr. akcyi 6153 Morawski „Na drodze do Malborgu“, Borkowski Alfons 150 zł.: nr. akcyi 6303 Szeller Oskar „Z powinszowaniem“, Łuskina Włodz. 600 zł.: nr. akcyi 6332 Makowski Wacław „Jezioro Plötzenstein“ miedzioryt 6 zł.; nr. akcyi 6369 Abgarowicze „Zagroda wiejska“, Niemczykiewicz K. 80 zł. nr. akcyi 6482 ks. Lenartowicz Józef „Żyd“, Eismond Fr. 250 zł.; nr. akcyi 6574 Wąsikiewicz Wojciech „Popiersie Szujskiego“ bronz, Hakowski J. 38 zł.; nr. akcyi 6633 Majewski Jerzy „Grajek uliczny“, Dukszyńska Emil. 150 zł.; nr akcyi 6897 Mühln Władysław „Popiersie Szujskiego“ bronz, Hakowski J. 38 zł.; nr. akcyi 6972 Pankowski Alfons „Umizgi“, Pruszkowski Witołd 800 zł.; nr. akcyi 7003 Wierzkowski Ksawery „Ulica w Kairze“, chromolitografia 5 zł: nr. akcyi 7005 Piątkowski Adam „Po zachodzie słońca“, Grabiński Henr. 50 zł.; nr. akcyi 7230 Rozenthal Natalia „Głowa mężczyzny“ stud., Sokołowski Zyg 50 zł.; nr. akcyi 7494 Misiński Andrzej „Portret Adama Mickiewicza“ płaskorzeźba z drzewa Przebindowski J. 100 zł; nr. akcyi 7588 Wejda Antoni „Wnętrze kaplicy św. Jacka“ akwarela Fabiański Erazm 100 zł.; nr akcyi 7636 Meyer „Porwanie Europy“, miedzioryt 6 zł.; nr. akcyi 7652 hr. Starzyński Bolesł „Twardowski na Krzemionkach“, Stasiak Lud. 200 zł.: nr. akcyi 7676 Goebel Artur „Mnich czytający“, Tomkiewicz Stan. 100 zł.; nr. akcyi 7798 dr Opieliński Ignacy „Madonna“, miedzioryt 6 zł; nr. akcyi 7809 Buszkiewicz „Popiersie niewiasty“ z terakoty Zawiejski Miecz. 50 zł. D. n.

— **Czysty dochód z balu prawników** wynosi 654 zł. 73 ct.

— **Repertoar teatralny.** Dziś, we czwartek, 11 b. m., *Faust*, opera w 5 aktach Gounoda. — Jutro, w piątek, 12 b. m., na dochód Władysława Wojdałowicza po raz pierwszy: *Dziadzio filut*, komedya w 3 aktach przez M. S. A. — W sobotę, 13 b. m., na dochód Ludwika Wierzbickiego *Lukrecya Borgia*, opera w 4 aktach Donizettego, zakończy *Carmen*, akt II. — W niedzielę, 14 b. m., po południem *Giroflé-Girofla*, opera komiczna w 3 aktach Lecocqua.

P. Wojdałowicz nadto dobrze zapisany jest w pamięci uczęszczającej do teatru publiczności, abyśmy potrzebowali zachęcać do licznego przybycia na piątkowy benefis tego sympatycznego i pełnego talentu artysty. Słuszne uznanie dla jego pracy zawsze sumiennej, wymaga tego, aby sala teatralna w piątek była pełną po brzegi. I nie wątpimy, że tak będzie, bo zresztą i premierka *Dziadzio filut*, utwór kryjącego się dyskretnie pod osłoną liter p. M. S. A. zaostrza ciekawość, która miejmy nadzieję zawiedzioną nie będzie.

— **Do komitetu opieki** nad wygnańcami z Prus wpłynęły następujące datki: z zabawy w Toustem W. O. 6 zł. 21 ct, zebrane na wieczorku u państwa Kierników w Bełzie 6 zł. 70 ct.

— **Stan powietrza.** Barometr opada. — Prognoza na dobę następującą, od godziny 12 w południe 10 b. m., według spostrzeżeń stacyi c. k. szkoły politechnicznej: Przy wietrze o niepewnym kierunku i średniej temperaturze dnia około —7°C. niebo przeważnie zamglone, wilgoć powietrza mierna, opadu nie ma co najwięcej jutro nieznaczny.

— **Zapiski policyjne.** Skradziono dużą poduszkę z czerwoną nasypką i z kolorową poszewką; dwie czerwone niciane czarno kratkowane i trzecią białą kapę, o którą to kradzież poszukiwaną jest sługa Ewa Beńko, ze Szczerca. — Zgubiono udział 20 części losu państwowego z roku 1864, serya 249 nr 56; brylantowy kólczyk, za którego złożeniem oddawca otrzyma nagrodę w kwocie 10 zł.; pięć sznurków korali, wartości 25 zł.; kartkę zastawniczą banku ruskiego, z dnia 6 marca b. r. na złote kólczyki, za 3 zł. 50 ct. zastawione.— Zakwestyonowano miedziany kociołek, komuś skradziony.

— **Na maskaradzie** w Krakowie dnia 8 b. m., słuchacz praw i dyurnista kolei transwersalnej W. M. zbliżył się do pewnej niemaskowanej panny, która znajdowała się w towarzystwie podporucznika Mayera, i ubliżył jej, a wezwany przez porucznika, aby sobie precz szedł, obraził tegoż słownie. Porucznik w skutek tego ciął go trzykrotnie pałaszem w głowę i lekko skaleczył. Wypadek ten, jak łatwo zrozumieć, wywołał pomiędzy obecnymi, pewne wzburzeni, ale interwencya komisarza policyjnego i oficera inspekcyjnego, zapobiegła dalszym ekscesom.

— **Napad.** W pow. Rzeżyckim, w gub. Witebskiej, we wsi Sarbaniach, napadło kilku zbójców na plebanię. Proboszcza nie było w domu; rabusie zmusili gospodynię do wskazania pieniędzy. Zabrali 1.200 rubli i różne kosztowne przedmioty. Łotrów w poblizkiej karczmie ujęto.— We wsi Marishorka, w gub. Mińskiej, dwunastu rabusiów wkradło się do cerkwi murowanej, otworzywszy drzwi podrobionym kluczem. Stróż kościelny spostrzegłszy to, zamknął złoczyńców własnym ich kluczem i uderzył we dzwony. Lud się zbiegł i wszystkich ujęto. Rabusie bronili się rewolwerami i nożami.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Krakowie znany przemysłowiec Juliusz August John, właściciel browaru i dóbr ziemskich, długoletni radca gminny miasta Krakowa i b. wiceprezydent tamtejszej Izby przemysłowo-handlowej, członek rady nadzorczej krak. towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń, obywatel powszechnie szanowany, przeżywszy lat 82; tamże, nagłą śmiercią, Teofil Pobudkiewicz, b. sekretarz dawnego resursu krakowskiego, dla przymiotów charakteru i towarzyskich powszechnie ceniony, w 66 roku życia.

— **Trzy komety** stoją obecnie na niebie. Jedna z nich gaśnie już, natomiast dwie drugie jaśnieją coraz to potężniejszym blaskiem, a w kwietniu, jak wiadomo, przedstawiać będą dla oka świetne zjawisko.

— **Z Czarnolasu.** Na miejscu spalonego przed laty pałacu, którego ruiny dość długo się przechowywały, wzniesiony został w Czarnolesiu, staraniem i kosztem ks. Jabłonowskiej piękny pałacyk murowany, który umieszczono obok znajdującej się tamże kapliczki. W pałacyku tym pomieszczone zostaną pozostałe po Janie Kochanowskim pamiątki.

— **Zakon Kartuzów** z Grenobli nabył, jak donosi *Gazetta d'Italia*, wspaniałą willę Campana pod San Giovanni Laterano w Rzymie, która dotychczas była własnością rzeźbiarza angielskiego i w której ongi mieściły się słynne muzea napoleonica. Zakonnicy zapłacili za willę 430.000 lirów i zamierzają z niej zrobić swoją rezydencyą.

— **Mróz** trzyma ciągle jeszcze z jednakową siłą. Od kilku dni termometr wskazuje stale po kilkanaście stopni C. Z Ameryki otrzymaliśmy dziś list z datą 20 lutego, w którym piszący donosi nam, że tam po kilku najprzyjemniejszych dniach niby wiosennych znowu wróciły ostre mrozy.

— **Pod Hawaną,** kadet c. k. marynarki, Kuczalski, płynąc szalupą parowca *Donau*, utonął skutkiem przewrócenia się łodzi.

— **Odkrycie.** Z Kazania donoszą, że mieszkańcy Iszymu zauważyli od dawna, iż we wnętrznościach gęsi, które pływały na rzeczce Karasul, znajduje się piasek złocisty. Kilku włościanom przyszła myśl przekonać się, co to za piasek? Okazało się, iż było to złoto. W ten sposób gęsi dały znać o istnieniu w Karasulu piasku złotodajnego.

— **Katalog** biblioteki sułtańskiej w Carogrodzie, wydany świeżo po francuzku, wylicza 3.500 rękopisów, z których 60 polskich, pochodzących z książnicy Macieja Korwina.

— **Że szczególnem zleceniem** wypłynął zeszłego czwartku na morze holownik *Integrity*, używany przez władze celne w porcie dublińskim. Wywiózł on na swoim pokładzie 24 ton (48.000 funtów) tabaki, którą z polecenia wspomnionych władz rzucić miał w morze, ponieważ właściciele tabaki nie chcieli uiścić przypadającego za ten ładunek cła.

— **Wulkan Etna,** według doniesień z Katanii, wybucha od kilku dni znowu, wyrzucając nieustannie kamienie i popiół. Nie ulega też wątpliwości, że i lawa wypływa z krateru, trudno jednak obserwować dokładnie zjawisko z powodu grubych obłoków dymu, otaczających szczyt góry wulkanicznej. Na stokach daje się uczuwać niezbyt silne drżenie ziemi.

— **Etykieta na dworze francuskim** przed rewolucyą panująca, była niesłychanie sztywna. Z chwilą, gdy władca Francyi oczy otwierał, musiał już stosować się do jej przepisów. Jałmużnicy stosownie do rangi swojej podawali królowi święconą wodę i książki do nabożeństwa, tak jak znów książęta, wielcy dygnitarze i pełniący służbę dworzanie wręczali mu koszulę i inne części ubrania. W kaplicy, w towarzystwie, przy grze, na balu, w teatrze, wszędzie przepisy etykiety ściśle były przestrzegane. Podczas obiadów i biesiad specyalne reguły kazały tak a nieinaczej kosztować wina, podawać serwety, miednicę do mycia rąk. Osoby ze stanu mieszczańskiego lub szlacheckiego, adresując list do królowej, winny były pisać: „Jej królewska mość, królowa“, książęta i księżniczki zaś dodawać musieli: „moja pani i władczyni“. Zanim dama jaka przedstawioną była na dworze, wprawiała się w wychodzenie z pokoju tyłem, i odrzucanie przytem stopą ogona płaszcza swojego. Król całował przedstawioną mu damę w policzek, a ona obowiązaną była nachylić się do kraju szaty królowej, tak jakby pragnęła dotknąć go ustami, na co jednak królowa niepowinna była zezwolić. Księżniczki nie schylały się tak nisko jak inne kobiety. Dla podania czegokolwiek królewskiej parze, lub w razie otrzymania czegoś od takowej, koniecznem było zdjęcie rękawiczek. Honorowe odznaczenia dla mężczyzn na dworze, polegały na tem, iż dozwalano siadywać w powozach króla, lub towarzyszyć mu na polowaniu. Zaszczyty te niektórym dygnitarzom, którzy wylegitymowali się ze swoich przodków, należały się z prawa, dla innych zaś były oznaką szczególnej łaski.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych przy placu św. Ducha l. 10, otwartą jest codziennie (wyjąwszy poniedziałków) od godziny 11 rano do 4 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 centów. Dla członków wstęp wolny.

Z Paryża.

Uroczystość pamiątkowa pięćsetnej rocznicy chrztu króla Władysława Jagiełły i połączenia Litwy z Polską obchodzoną była w Paryżu, naprzód w sobotę 27 lutego w sali Towarzystwa geograficznego francuskiego, a następnie w niedzielę 28 lutego w kościele Wniebowzięcia Najświętszej Panny. Niezmiernie licznie zebrani członkowie połączonych wszystkich tu istniejących Towarzystw polskich wypełnili obszerną i piękną salę Towarzystwa geograficznego pod przewodnictwem dr. Ksawerego Gałęzowskiego. O godzinie 9-tej wieczór prezydujący pięknem i serdecznem przemówieniem zagaił uroczystość, a następnie zabrał głos p. Waliszewski, by w obszernej mowie przedstawić znaczenie faktu dziejowego. Cała uroczystość odbyła się cicho i poważnie.

Nazajutrz w kościele Wniebowzięcia celebrował O. W. Witkowski, ze zgromadzenia Zmartwychwstańców, misyonarz Apostolski. Nabożeństwo odbyło się z niezwyczajną uroczystością. Znakomici spiewacy z Tamberlikiem na czele, wykonali główne części pobożnych pieśni, a ksiądz kanonik Szrajter w pięknem kazaniu wykazał całą doniosłość wiary katolickiej, w sprawie tego połączenia Litwy z Polską. Kilka ustępów tego kazania, gdzie mowca podniósł się do najświetniejszych wyżyn kościelnej wymowy, głęboko poruszyły zebranych i były prawdziwym tryumfem wymownego kaznodziei.

Za lat trzy, jak wiadomo, przypada stuletnia rocznica, w której tutejsi Republikanie widzą epokę narodzenia Rzeczypospolitej; zabierają się więc już od dawna solennym obchodem uczcić tę pamiątkę. Pobudzona tem do ruchu żywa imaginacya artystów i nie artystów, licznemi projektami zasypała publiczną uwagę, ale ostatniemi czasy rozmaite projekta ustąpiły zdaje się pierwszego miejsca konkursowego, urządzeniu publicznej międzynarodowej wystawy. Wejście p. Locroy do ministeryum handlu nadało temu projektowi, jakby pewien rodzaj oficyalnej pieczęci, bo ten poseł paryski zobowiązał się prawie wobec swych wyborców myśl tę wprowadzić w wykonanie i otrzymać na to zgodę swoich kolegów w radzie ministrów.

Ten projekt przyjęcia wystawy powszechnej międzynarodowej, jako urzeczywistnienie myśli obchodu podobnej rocznicy, zdawał się wielu dość dziwnym. Dlaczego wystawa międzynarodowa? kiedy tu chodzi o Rzeczpospolitą francuską i co powszechny przemysł ma za styczność z taką pamiątką, bo chociaż wielka rewolucya francuska, z końca zeszłego wieku, była dosyć przemyślna, nie była przecież rewolucyą przemysłową. Następnie, co do kwestyi międzynarodowej, trudno było przypuszczać, aby rządy monarchiczne całej Europy zgo-

dziły się przyczynić do świetności takiego obchodu i takiej daty czynnym swoim udziałem w tej sprawie. Jak można się było spodziewać, przedstawiciele tych państw w Paryżu, zagabnięci we wstępnej i jakby nawiasem w rozmowie, w której ministeryum francuskie szukało, jak to powiadają, rozpoznać stan brodu, wykręcili się sianem, składając się to tem, to owem, a w końcu odpowiedzieli odmownie.

Ale Francuzi, wierząc w swoją gwiazdę, i przekonani, że wszystko cokolwiek od nich wychodzi, znajdzie najlepsze przyjęcie w świecie, powiedzieli sobie, a za nich rescie świata, powiedział minister Locroy, że pomimo to wszystko, wystawa ta będzie powszechną i międzynarodową; a ponieważ dziesięcioletnia epoka, takiej zwykłej wystawy, przypadałaby na rok przyszły, zatem odroczoną zostanie do 1889 r. A jeśli zbyt łaskotliwi cudzoziemcy nie raczą przybyć oficyalnie ze swemi pakami i tobołami na tę wystawę, to przybędą bez nich, co wychodzi na jedno, bo Francya przeduje wszystkiemu, jeszcze się lepiej pokaże; a nawał międzynarodowy przybędzie niechybnie, jak zawsze liczny, a nawet liczniejszy niż zwykle, popychany ciekawością, aby przypatrzeć się temu, jak to Francuzi będą obchodzić urodziny swojej Rzeczypospolitej. Zapłacą za wejście i pomnożą dochody o co właśnie tu chodzi.

Co zaś do tego, jakie to będą dodatki, mające nadać tej wystawie charakterystyczną cechę jubileuszu republikańskiego? co za ciekawości wystąpią na scenę? czem to zdołają Francuzi zadziwić świat cały? To jest jeszcze tajemnicą bogów, do której wasz korespondent nie był dopuszczony.

Dnia 26 lutego nowy administrator Francuskiego Teatru, pan Claretie, wierny swemu uwielbieniu dla Wiktora Hugo, urządził wyłączne przedstawienie na cześć rocznicy urodzin (1802 r.) *d'Altissimo Poeta*, złożone z 2 aktu: *Król się bawi;* 4 i 5 aktu *Ruy-Blasa;* 3 aktu *Hernaniego*, i dyalogu, umyślnie na ten cel napisanego przez p. Renana pod tytułem: *1802*.

Ten pomysł udania się do Renana w sprawie czysto teatralnej i dramatycznej, jest to prawdziwy pomysł administracyjny, francuski! Wskrzesza to urząd dawnych nadwornych poetów. Ponieważ jest to człowiek piszący czysto i pięknie po francusku, a zatem może i powinien pisać wszystko, cokolwiek wchodzi w zakres autorskiego powołania. Jak ów przemyślny kupiec, albo fabrykant, co na czwartej karcie dziennika ogłasza, że przyjmuje obstalunki wszelkiego rodzaju, tak ten uczony akademik może stworzyć co się podoba — i stworzył dyalog!

Nie — niepodobna tego wytłómaczyć tym, którzy nie słyszeli i nie widzieli tego dyalogu na scenie, co to być może robota na zakaz? Rozprawa literacka w dyalogu, to już czytaliśmy nieraz; ale taki dyalog, przedstawiony na scenie w kostiumach i wsunięty pomiędzy rozmaite odłamy dramatów Huga, to jest prawdziwy jubileuszowy fenomen! Rzecz dzieje się w krainie duchów, a według klasycznej tradycyi — bo Renan ma tę osobliwość w sobie, że w rzeczach nauki i historyi jest nawskroś romantykiem, a w rzeczach romantycznych przeciwnie, jest zabitym klasykiem — duchy spotykają się na Polach Elizejskich: Corneille, Racine, Boileau, Voltaire, Diderot — oto Areopag, oto niańki i mamki przyszłego poety! A że Renan wiedział, że nawet i na tamtym świecie, gdzie diabeł nie może, tam — babę poszle, więc wprowadził do tej godnej kompanii młodą Francuskę w postaci geniusza Camillusa.

Przy rozpoczęciu tego dyalogu, który się odbywa w 1802 roku w chwili narodzenia Viktora Hugo, widzieliśmy na scenie popiersie starego już wieszcza z nad Sekwany, jakim go znaliśmy tu wszyscy — i już uwieńczone na Polach Elizejskich w 1802 r. — Wszak to może zawcześnie? Got, Delaunay i Coquelin, przebrani z wielką dokładnością w historyczne postacie Corneille'a, Racine'a i Boileau, dowiadują się z ciekawością od swego geniusza gazeciarskiego (panny Reichemberg), co się też dzieje na świecie? A że i na tamtym świecie reporterzy gazeciarscy, ba nawet geniusze, mogą się czasem omylić, a więc zacny Camillus daje im wprawdzie wiadomość literacką prawdziwą o ukazaniu się na świat Atali, ale co do polityki, prawi fatalne nonsensa, prawi im o bitwie pod Marengo, wygranej dwa lata przedtem. Elizejskie Trio słucha tego raportu z namaszczeniem i polityczną nowinę przełyka bez wzdrygnienia... Szczęśliwe czasy... Licencya poetica wszystko tu tłómaczy, a mądra trójka, zbliżając do siebie te dwa wypadki, tak dziwnie mądre a dowcipne wyprowadza wnioski, że aż miło słuchać.

Do tych trzech elizejskich cieni, przychodzą się przyłączyć dwaj inni mieszkańce klasycznego ustronia — to jest p. Worms we fraku i w peruce Voltaira, i Febvre jako Diderot. Miła rozmowa toczy się w najlepsze, kiedy prześwietny areopag dowiaduje się, że w tejże chwili przychodzi na świat: dziecię-poeta! Jakie będą jego główne przymioty? to jest przedmiotem obrady. Każdy z członków pragnie mu udzielić cząstkę własnej swej chwały. I tak Corneille da mu swoją siłę natchnienia, Racine słodycz swoją, Boileau jasność swego rozumu, Voltaire „demokratyczną ironię“ — powiada p. Renan. A Diderot nakoniec daje mu to, czego sam nie miał — wiarę w Boga!...

To retoryczne danie, wciśnięte, jak mówiłem, pomiędzy wielkie odłamy dramatów Huga, sprawiało wrażenie, jak gdyby kto ceber zimnej wody wylał na głowę słuchaczów. Uszło to, dzięki jedynie wybornie przerysowanym postaciom wielkich pisarzów przeszłości, i doskonale wypowiedzianym, chociaż przydługim rozprawom Renana. Słusznie zauważano, że w tym areopagu poważnym, nawet sam Voltaire tak ociężał, iż zapomniał za kulisami swego tradycyonalnego dowcipu.

Tak obchodzono w teatrze francuskim po raz pierwszy rocznicę urodzin Wiktora Hugo; a oficyalni historyografowie wszelkich odcieni, zauważyli poważnie, że ta cześć oddaną była dotąd na tej scenie, trzem tylko poetom francuskim: Corneillowi, Racinowi i Molierowi. Teatr dał w tem dowód, że umie cenić tych, którzy mu życie i chwałę dają, ale administrator lepiejby był zrobił, gdyby poprzestając na własnych dziełach mistrza, żadnych obcych dodatków nie wyprowadzał na scenę — bo obok tak wielkiego talentu, jak Hugo, wszystko inne zmaleć musi.

(D. n.)

Budziło.

KRONIKA SĄDOWA

(*Straszna noc.*)

(Dokończenie.)

(*L.*) **Tarnopol**, 9 marca. O świcie d. 29 sierpnia r. z. pisarz gminny, Józef Fultan, zawiadomił o potwornej zbrodni dokonanej w nocy, w Głęboce, żandarma p. Fryderyka Furmana, pełniącego służbę w Chmielowej, i dzięki nadzwyczajnej energii p. Furmana w kilka godzin później, wszyscy złoczyńcy byli w rękach władzy; a wyśledzenie ich nie było łatwą rzeczą. Od pozostałych przy życiu Lei i Hudi Rollerówien, dowiedział się Furman tylko tyle, że w nocy zajechała przed karczmę fura z trzema mężczyznami; obie sieroty podały także bardzo dokładny opis ubrania dwóch morderców; Hudia powiedziała nadto, że chłop, który przez okno zaglądał do karczmy, był podobny do szewca Gurasza, a Lea zeznała, że drugi mniejszy mężczyzna, który w nocy wlazł oknem do alkierza (gdzie spała), był jej znany z widzenia, a nazywano go Ćwioczkiem. Na podstawie tych danych wyjechał żandarm p. Furman za śladami kół wozowych i dojechał aż do Koszyłowiec, miejscowości oddalonej o $\frac{1}{2}$ mili od Głębokiej. Koło rogatki zgubił się ślad kół, albowiem w tem miejscu krzyżują się rozmaite drogi. Tu przyszedł mu w pomoc dzierżawca myta, Elo Albin, który dowiedziawszy się od żandarma, że wymordowano w Głęboce 7 osób, i zapytany, czy w Koszyłowcach nie ma podejrzanych osób, zaprowadził p. Furmana wprost do chaty Iwana Mielnika, zwanego Ćwiozkiem, szewca, liczącego 31 lat, o wątłej budowie ciała. Na widok żandarma struchlał Mielnik; przerażenie jego stało się dla wszystkich obecnych widocznem.. Obok niego siedział Wasyl Tymczyszyn, kucharz z Drohiczówki. bez zajęcia, liczący 30 lat. Ubiór tych dwóch ludzi, był tak podobny do ubioru morderców, opisanego przez obie Rollerówny, że p. Furman nie wahał się ani na chwilę, przyaresztować ich. Był mu w tem pomocny Elo Albin, który nadto poinformował p. Furmana, że w okolicy są jeszcze inni włościanie, zdolni do popełnienia takiej zbrodni. Za wskazówką Albina, udał się tedy Furman do Popowiec, i tu przy pomocy wójta, aresztował osławionego Iwana Szmigla, zarobnika, liczącego 22 lat, zwanego „Korotkim“, (z powodu, iż jest bardzo słusznego wzrostu). W chwili pojawienia się żandarma, spał Szmigiel, a gdy go przebudzono, starał się zetrzeć z rąk bardzo widoczne ślady krwi, co do których dawał sprzeczne wyjaśnienia; twierdził z początku, że to krew ze skaleczonego konia, a następnie twierdził, że w nocy, szła mu krew z nosa. Na podstawie opowiadania Hudi Rollerównej, że widziała człowieka, zaglądającego przez okno, a podobnego do szewca Gurasza, zarządził p. Furman poszukiwania za nim i w tym celu udał się z pisarzem. Fultanem, do Słobudki Koszyłowieckiej, gdzie w mieszkaniu Wasyla Pawłyka, włościanina, liczącego 36 lat, zastał siedzącego na ławce Semena Gurasza, szewca z Drohiczówki, liczącego 24 lat, ubranego „z szlachecka“. Przy rewizyi w chacie Pawłyka, znalazł żandarm na strychu sierak, całkiem mokry jak gdyby świeżo z wody wyciągnięty, a następnie kręcony. Na kołnierzu tego sieraka, były jeszcze widoczne ślady skrzepłej krwi. Gurasz zapytany, zkąd pochodzi ten sierak, oświadczył, że właśnie tej nocy (z 28 na 29 sierpnia), na gościńcu, niedaleko karczmy zwanej „Malowanka“, wspólnie z Iwanem Szmiglem obrabował i pobił niejakiego Mikołaja Halaka. Na zapytanie zaś, dlaczego sierak jest tak mokry, oświadczył Gurasz, że w nocy padał ulewny deszcz, co było nie prawdą, albowiem deszcz rosił tylko od czasu do czasu.

Równocześnie z poszukiwaniami p. Furmana za złoczyńcami, które zostały uwieńczone tak pomyślnym skutkiem, urzędowała na miejscu czynu komisya sądowa; protokół spisany przez nią co do wizyi lokalnej, przedstawia obraz okropny. W trzech izbach leżało w kałużach krwi siedm trupów, tak strasznie zeszpeconych, że nie były podobne do ciał ludzkich. Na podłodze, na wszystkich ścianach, na pościeli i sprzętach, nawet na sufitach, były bardzo duże plamy krwi i szczątki rozbryzganego mózgu. Mechel Roller (ojciec), otrzymał liczne cięcia toporem w twarz, głowę i szyję; szczęka i czaszka były całkiem zgruchotane. Oczy, nos, usta, mięśnie, chrząstki i zęby Goldy Rollerowej (matki), tworzyły jedną bezkształtną masę, niedającą się rozdzielić; kości czaszki ruszały się luźnie, górna szczęka była na trzy części rozpłatana. U Moszka Rollera (syna), była kość czołowa zgruchotaną, a górna szczęka i nos, były na dwie części rozpłatane wzdłuż. Na twarzy Perli Rollerównej była jedna rana, cięta od lewego ucha, aż na prawą stronę nosa. Tak samo były szkaradnie oszpecone wszystkie inne trupy, a lekarze orzekli, iż wszystkie te bezwarunkowo śmiertelne rany, pochodziły od topora i od noża.

Rozpoczęło się śledztwo szczegółowe. U rodziny Rollerów mieszkał od dzieciństwa Herz Schwebl, rodzony brat Rollerowej i właśnie w nocy na 29 sierpnia r. z. wyjechał do swojej matki, do Burakówki. Temu szczęśliwemu wypadkowi zawdzięcza swe życie; biedna zaś Hallerowa właśnie w dniu 28 sierpnia przybyła na chwilowy pobyt do Rollerów. Jakoż zeznał Schwebl, że w dniu 27 sierpnia wrócił Mechel Roller z Stanisławowa i przywiózł ze sobą przeszło 700 zł. Kwotę tę i inne drobne kwoty zabrali złoczyńcy prócz licznych ruchomości. Zeznał dalej, że zbrodni musieli dopuścić się ludzie, obznajomieni ze stosunkami domowemi. I tak wiedzieli oni np., że Schwebel sypia na stole na podsieniu; nie znalazłszy go tu, udali się na strych; o ich obecności na strychu świadczy bowiem ta okoliczność, że poprzerzucali wszystkie ruchomości. Takimi ludźmi, znającymi miejscowe stosunki, byli właśnie; Iwan Mielnik, Wasyl Tymczyszyn i Semen Gurasz, którzy bywali często w tej karczmie.

Co do winy Mielnika i Tymczyszyna najdosadniejszym dowodem są zeznania przy życiu pozostałej Lei Rollerównej. która w dniu 30 sierpnia r. z., w obu tych złoczyńcach poznała tych, którzy oknem wleźli do alkierza. Mielnik był owym „małym“ który jakiś czas stał w kącie alkierza, a Tymczyszyn był tym, który mordował jej ciotkę Hallerową. Przypuszcza dalej Lea, że ci dwaj złoczyńcy, wszedłszy do alkierza przez okno, otworzyli następnie drzwi od szynku, przez które weszli dwaj inni złoczyńcy. Co do winy Mielnika, Szmigla i Gurasza, są decydujące zeznania Hudi Rollerównej, która widziała Mielnika i Szmigla mordujących jej ojca, matkę, siostry i braci, a Gurasza widziała w chwili, gdy przez okno zaglądał do szynku.

Wiarygodność tych zeznań została w ciągu śledztwa stwierdzoną licznemi innemi dowodami i na podstawie tych dowodów, sformułował oskarżyciel publiczny, dr. Sahanek, bardzo obszerny akt oskarżenia, mocą którego Iwan Szmigel, zwany *Korotkim*, Semen Gurasz, Iwan Mielnik, zwany *Ćwioczkiem*, i Wasyl Tymczyszyn, są oskarżeni o zbrodnię skrytobójczego i rozbójniczego morderstwa, popełnionego na 7 osobach (już kilkakrotnie wymienionych); Szmigel jest nadto oskarżony o zbrodnię rabunku, popełnioną na wiosnę r.z. w Popowcach na szkodę Stefana Ilkowa; dalej o zbrodnię rabunku, popełnioną wspólnie z Semenem Guraszem w nocy z 28 na 29 sierpnia w Drohiczówce, na szkodę Mikołaja Hałaka i nareszcie jest oskarżony o zbrodnię oszczerstwa popełnioną na szkodę trzech włościan, których w ciągu swojego śledztwa obwinił fałszywie i bezpodstawnie o morderstwo popełnione na rodzinie Rollera, czem spowodował uwięzienie tych trzech, zupełnie niewinnych włościan. Semen Gurasz jest oskarzony o zbrodnię rabunku, popełnioną na szkodę M. Hałaka wspólnie z Szmiglem.

Prócz tych 4 złoczyńców, są jeszcze oskarżeni: Wasyl Pawłyk, włościanin z Słobudki koszyłowieckiej, u którego żandarm Furman przyaresztował Gurasza, o zbrodnię uczestnictwa w rabunku, przez to popełnioną, iż nabył sierak zrabowany Hatakowi przez Gurasza i Szmigla, a w końcu jest oskarżoną Honorka Mielnikowa o zbrodnię oszustwa, popełnioną przez krzywoprzysięstwo i nakłanianie do krzywoprzysięstwa, chciała ona bowiem pomódz swojemu mężowi Iwanowi do udowodnienia *alibi*.

Głównym dowodem przeciw czterem mordercom jest stwierdzona ich obecność na miejscu czynu, i że nie byli w stanie udowodnić *alibi* co do nocy z 28 na 29 sierpnia. Wprawdzie Gurasz i Szmigel starali się udowodnić *alibi* tem, że właśnie tej samej nocy, w której wymordowano rodzinę Rollerów, zrabowali na drodze Hatyka ale śledztwo wykazało, że ten rabunek został wykonany przed godziną 11 w nocy, a morderstwo, po godzinie 11. Dalej przemawiają przeciw nim liczne ślady krwi na odzieży. Dalszym silnym dowodem winy Szmigla i Gurasza, są zeznania oskarżonego Wasyla Pawłyka; zeznał on mianowicie, że ci dwaj złoczyńcy przybyli do niego do Słobudki koszyłowieckiej nad ranem d. 29 sierpnia i ofiarując mu sierak, o którym twierdzili, że pochodzi z Drohiczówki, zażądali wódki. Pawłyk poczęstował ich, zabrał (na swoje nieszczęście) sierak, położył się w sąsiedniej izbie i widział przez drzwi, jak Szmigel, wyciągnąwszy nóż, skierował go ku Guraszowi i rzekł: „Ja tobi to samo zrobiu, szczom zrobyw tym....“ Na to odezwał się Gurasz: „Pane Szmigel, dajte pokij“; Szmigel zaś odrzekł: „Z nas durni, treba buło zaczekaty do weczera; bułybyśmo pisały na dołynu, do karczmy na Hłuboku; tam bułybyśmo sia lipsze poszyły, bo tam bohato odejży, a tu w toj korczmi, narobyłyśmo za durni bułki bohato głupstwa“. Potem zapytał Szmigel Gurasza: „Czy ty sia pytaw Iwana Cwieczka, hde win toje wsio podiw? a Gurasz odpowiedział na to, że Cwioczek miał to wszystko oddać swojej żonie do przechowania. W końcu zeznał Pawłyk, że od Szmigla i Gurasza czuć było mocno odor, starych, stęchłych szmat żydowskich. Siedząc w więzieniu, starali się ci dwaj złoczyńcy nakłonić Pawłyka do odwołania zeznań kompromitujących.

Przy rozprawie głównej stwierdzone zostały wszystkie powyższe okoliczności zeznaniami licznych świadków. Wszyscy oskarżeni o morderstwo, wypierają się tego czynu, a Szmigel i Gurasz przyznają się tylko do zbrodni rabunku, popełnionego na szkodę Hałaka.

Wielce dramatycznym momentem rozprawy była konfrontacya Lei Rollerównej z mordercami. Ujrzawszy Tymczyszyna, cofnęła się i oświadczyła, że się boi; poznała też natychmiast Mielnika. Dla stwierdzenia, czy się nie myli co do osób, przebrano Tymczyszyna w suknie Szmigla, a tego ostatniego w suknie Tymczyszyna. Mimo tej zmiany poznała Lea znowu każdego z osobna. Równie dramatyczną była konfrontacya Hudi Rollerównej z mordercami. Ażeby nie było żadnej wątpliwości, wprowadzono do sali kilkunastu włościan podobnych do oskarżonych W tej grupie poznała Hudia natychmiast: Szmigla, Gurasza i Mielnika; snać utkwiły jej dobrze w pamięci te fizyognomie, z owej strasznej nocy.

Dzisiaj zapadł werdykt pp. sędziów przysięgłych. 9 głosami uznali oni winnym Iwana Szmigla zbrodni skrytobójczego i rozbójniczego morderstwa: jednogłośnie uznali go winnym zbrodni rabunku na szkodę Stefana Ilkowa; 10 głosami uznali go niewinnym zbrodni rabunku na szkodę Mikołaja Hałaka; jednogłośnie zaś uznali go winnym zbrodni oszczerstwa, popełnionej na szkodę 3 włościan.

Co do Semena Gurasza uznali go pp. przysięgli jednogłośnie niewinnym zbrodni skrytobójczego i rozbójniczego morderstwa, ale natomiast 9 głosami uznali go winnym współudziału w tej zbrodni, tudzież zbrodni rabunku na szkodę M. Hałaka.

Iwana Mielnika uznano jednogłośnie a Wasyla Tymczyszyna 11 głosami winnym zbrodni skrytobójczego i rozbójniczego morderstwa. Wasyla Pawłyka uwolniono jednogłośnie od oskarżenia co do zbrodni wspólnictwa w rabunku na szkodę Hałaka.

Honorkę Mielnikowa uznano 11 głosami winną zbrodni oszustwa, przez krzywoprzysięztwo i nakłanianie do krzywoprzysięztwa.

Na podstawie tego werdyktu zasądził trybunał: Iwana Schmigla, Iwana Mielnika i Wasyla Tymczyszyna na karę śmierci przez powieszenie; Semena Gurasza na 15-letnie ciężkie więzienie; Honorkę Mielnikową, za zbrodnię oszustwa na 4 miesięczne więzienie; W. Pawłyk, został uwolniony od oskarżenia.

GOSPODARSTWO I HANDEL

* **Targ zbożowy.** *) Dnia 11 marca 1886 r.

Lwów, Pszenica 7.85 do 8·70, żyto 5·85 do 6·25, jęczmień 6·— do 7·50, owies 6·50 do 7·50, groch 6·— do 9·85, wyka 6·90 do 8·—, rzepak 8·— do 9·85, lnianka 8·50 do —·—, koniczyna czerwona 43·— do 54·—, koniczyna biała 40·— do 65·—, koniczyna szwedzka 40·— do 75·—, nominalnie

Tarnopol, Pszenica 7·75 do 8·70, żyto 5·50 do 6·—, jęczmień browarny 5·30 do 6·—, owies 6·— do —·—, groch 6·— do 9·—, wyka —·— do —·—, rzepak 8·— do 9·75, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 40·— do 52·—, koniczyna biała 40·— do 58·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Podwołoczyska, Pszenica 7·50 do 8·50, żyto 5·— do 5·75, jęczmień 5·— do 6·—, owies 5·75 do 6·25, groch 6·— do 10·—, wyka —·— do —·—, rzepak —·— do —·—, lnianka 8 — do 9·25, koniczyna czerwona 40·— do 52·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Jarosław, pszenica 7·85 do 8·75, żyto 5 65 do 6·10, jęczmień 6·— do 7·25, owies

*) Przedruk wzbroniony.

5·80 do 6·—, groch 6·— do 10·—, wyka —·— do —·—, rzepak 9·— do 10·—, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 45·— do 53·—, koniczyna biała 40·— do 64·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Wszystko za 100 kilo netto bez worka.

Chmiel za 56 kilo loco Lwów, zł. 5·— do 10·— bez odbiorcy.

Okowita za 10.000 litr. prct. loco Lwów zł. 23·— do 23·50.

Hreczka bardzo poszukiwana. Dowozy miała nic nie znaczące.

Usposobienie spokojne.

---

* * **Bank krajowy** król. Gal. i Lodom. z Wielk. Ks. Krakowskiem wypłacać będzie kupony od 5 proc. obligacyj komunalnych dnia 1 kwietnia b. r. płatne, począwszy od 15 marca b. r. bez wszelkiego potrącenia.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan przyjmował przedwczoraj na osobnem dłuższem posłuchaniu p. prezesa gabinetu hr. Taaffego.

Wczoraj miała się odbyć narada Ministrów austryackich, pod przewodnictwem hr. Taaffego. Przedmiotem narady były podobno niezałatwione dotychczas kwestye ugody.

Z Wiednia donoszą, iż Rząd austryacki w rokowaniach ugodowych z Węgrami, poczynił w kwestyi nafty rumuńskiej jak najdalej idące ustępstwa i oświadczył, że dalsze koncesye są niemożliwe bez narażenia galicyjskiego przemysłu naftowego na zupełny upadek.

W Izbie deputowanych Rady państwa, opróżnionych jest w tej chwili pięć mandatów, z tych cztery z Galicyi skutkiem złożenia mandatów przez Adama hr. Gołuchowskiego, i ks. Kopycińskiego, oraz śmierci Kallira i dr. Zatorskiego, i jeden z morawskiej mniejszej posiadłości, skutkiem śmierci dr. Kusego.

Z Wiednia donoszą: Tutejsza ambasada niemiecka odbiera dwa razy dziennie biuletyny o stanie zdrowia cesarza Wilhelma. Biuletyn wtorkowy stwierdził uporczywą grypę. Nie ma wprawdzie niebezpieczeństwa, niedyspozycya jednak wymaga wielkiej czujności ze strony lekarzy i spokoju ze strony dostojnego pacyenta.

W Izbie poselskiej Sejmu pruskiego toczyły się przedwczoraj dalsze obrady nad budżetem ministerstwa wyznań. Przy tytule obejmującym koszta utrzymania trybunału dla spraw kościelnych, zażądał poseł Bachem skreślenia tego tytułu ze względu na nowy projekt kościelno-polityczny. Minister wyznań oświadczył, że projekt jeszcze nie jest ustawą, poczem Izba uchwaliła znaczną większością żądaną kwotę, przeciwko której głosowali Polacy, centrum i część wolnomyślnych.

Na przedwczorajszym obiedzie parlamentarnym u ks. Bismarcka, na którym był także obecny biskup Kopp, ks. kanclerz, który miał na sobie order Zbawiciela, poruszył sprawę przedłożeń przeciw Polakom i oświadczył się stanowczo za systemem kolonizacyjnym, jednak przeciw dziedzicznym dzierżawom. Dalej opowiadał ks. kanclerz, iż gdy rozpoczął karyerę urzędniczą, ofiarowano mu 300 talarów dodatku, jeżeli przyjmie posadę w Księstwie Poznańskiem. Zdaniem kanclerza, udzielanie takich dodatków byłoby obecnie także bardzo praktycznem. Ks. Bismarck w rozmowie z ks. biskupem Koppem, którego nadzwyczaj wyszczególniał, odzywał się z wielkiem uznaniem o Papieżu Leonie XIII. Książę uważa Leona XIII za jednego z najbystrzejszych i najrozumniejszych polityków obecnej chwili, który zrozumiał znaczenie konserwatywnego i należycie uporządkowanego ustroju państwowego w sercu Europy, jakim są właśnie Niemcy.

W komisyi parlamentu niemieckiego dla ustawy przeciw socyalistom oświadczył minister Puttkamer, iż rządy związkowe nie mogą w żadnym razie zgodzić się na wniesione ze strony centrum poprawki i są tego silnego przekonania, iż wówczas tylko będą mogły przyjąć na siebie wielką, polityczną i moralną odpowiedzialność, jaką nakłada na nich ustawa, jeżeli projekt zostanie przyjętym bez żadnych zmian. Ustawa przedstawia się jako jednolita ludowa, z której nie może być wyjętym ani jeden kamyk bez narażenia całości. Pomimo to komisya 12 gł. przeciw 7 głosom uchyliła przepis, według którego mogły być zabronione zebrania dające usprawiedliwiony powód do przypuszczenia, iż służą karygodnym socyalistycznym tendencyom, oraz przyjęła wniosek, iż zakaz peryodycznych druków może nastąpić dopiero po drugiem upomnieniu, a nie już po pierwszem, jak żądał projekt ustawy.

Rada związkowa przyjęła projekt ustawy o pociąganiu wojskowych do opłaty podatku komunalnego.

Dzienniki petersburskie potwierdzają sygnalizowaną nam wiadomość, według której istniejąca przy ministerstwie spraw wewnętrznych komisya, uznała konieczność zakazu nabywania przez cudzoziemców dóbr z przynależnościami w powiatach pogranicznych. Komisya ta uchwaliła również zmianę paragrafu ustawy o przyjmowaniu poddaństwa rossyjskiego w ten sposób, iż osoby, przyjmujące takowe, wchodzą w posiadanie wszystkich praw, służących poddanym rossyjskim, dopiero w dziesięć lat po przyjęciu poddaństwa, jeżeli przez tych lat dziesięć zamieszkiwali w obrębie Rossyi.

W Królestwie polskiem i guberniach sąsiednich dotąd jeszcze kursuje moneta srebrna „10 groszy“, bita w mennicy banku polskiego w latach 1830 i 1840. W 1870 roku wyszedł rozkaz stopniowego wycofania z kursu tej monety; obecnie jak donoszą dzienniki, zamierzonem jest ostateczne jej wycofanie i kasom skarbowym w Królestwie Polskiem polecono przesyłać tę monetę do Petersburga, dla przetopienia jej w mennicy.

Dzienniki petersburskie zapowiadają nowe podwyższenie ceł rossyjskich; w pierwszym rzędzie ma być podwyższonem cło od węgli.

Depesze z Belgradu potwierdzają wiadomość o zamiarze Garaszanina ustąpienia od steru rządowego, chociaż król wyraził najzupełniejsze zaufanie do obecnego gabinetu.

Z Sofii telegrafują do *Budapester Corr*: Rząd bułgarski zaraz po wymianie ratyfikacyi traktatu pokojowego, zamierza uczynić pierwszy krok dla zawiązania na nowo z Serbią stosunków dyplomatycznych, albowiem rokowania w sprawie pozostawionych w zawieszeniu różnic pomiędzy Serbią i Bułgaryą, przedewszystkiem zaś w sprawie zawarcia traktatu pokojowego, mogą przeciągnąć się jeszcze całe miesiące, a brak bezpośredniego związku dyplomatycznego mógłby dać powód do ciągłych nieporozumień i kolizyj.

Według depeszy do *Polit. Correspond.*, W. Porta nie przestaje się uzbrajać. W tych dniach przywieziono z Amsterdamu do Konstantynopola 78 dział większego kalibru, oraz znaczną ilość koni.

Francuskie stronnictwo radykalne doznawszy porażki stanowczej w kwestyi wydaleń książąt z Francyi, nie chce jednak zaniechać tej sprawy i zamyśla w innej formie zaatakować rząd i parlament. Według wiadomości z Paryża, deputowany Pichon, który jest współredaktorem *Justice*, wydawanej przez p. Clemenceau, zapowiedział, że wkrótce przedstawi Izbie deputowanych wniosek, ażeby wybrano ankietę parlamentarną, która się ma zająć zbadaniem zakresu i środków wichrzeń monarchicznych. Znowu umiarkowane organa republiki ostrzegają przed tym pomysłem, ale głos rozwagi nie przeszkodzi wnioskodawcy znaleźć w skrajnej lewicy poparcia.

We wtorek ogłosił dziennik urzędowy ustawę, według której, wbrew dotychczasowym zwyczajom, uznane zostają i mają być obchodzone jako święta uroczyste we Francyi, poniedziałek Wielkanocny i poniedziałek Zielonych świąt.

Francuska opozycya konserwatywna domaga się dymisyi ministra robót publicznych, którego oskarża, że on głównie przyczynił się do podtrzymania uporu robotników w Decazeville, czyniąc im pewne nadzieje, które podchwyciła lewica jako zapatrywanie całego gabinetu i uczyniła z tego środek agitacyi socyalistycznej. Zarzuty te były powodem zwołania rady ministeryalnej, na której minister robót publicznych wyjaśnić musiał oświadczenia swoje, dane na prywatnej audyencyi delegatom robotniczym.

Do *Köln. Ztg.* donoszą, że Pronier, który w Izbie deputowanych wystrzelił z rewolweru, kierując zamach na prezesa ministrów, uznany został przez komisyę lekarską za obłąkanego i odwieziony do domu obłąkanych Sainte-Anne.

Pall Mall Gazette pisząc o porażce wniosku Labouchera, skierowanego przeciw angielskiej Izbie lordów, dodaje, że dopóty nie można myśleć o podkopaniu tej Izby, dopóki nie nadejdzie dla Anglii chwila „sfederowania“ parlamentu. Wówczas, mniema ten dziennik, Anglia, Irlandya i Szkocya miałaby tylko po jednej Izbie reprezentacyjnej i narodowej, a kierownictwo objąłby senat, złożony z delegatów tych ciał ustawodawczych. *Pall Mall Gazette* stara się przekonać swoich czytelników, że pierwszym krokiem na tej drodze musi być autonomia Irlandii, a dopóki krok ten nie będzie zrobiony, nie można się spodziewać odjęcia prerogatyw Izbie panów.

Z górnej Birmy otrzymują w Londynie ciągle niepomyślne wiadomości. Naczelnicy licznych plemion, rozbici przez wojska angielskie w jednej miejscowości, gromadzą się wkrótce w innej, ze swemi siłami zbrojnemi, nakładają podatki, wybierają je od ludności, osiadłej i przerywają komunikacye.

Daily News donosi, że sir H. D. Wolff otrzymał polecenie, ażeby oznaczył jako granicę Egiptu Wadihalfę i żeby załogę angielską w tej miejscowości zastąpiono wojskiem egipskiem.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 11 marca. (*Tel. pryw.*) Najd. Arcyksiążę Ludwik Wiktor wyjechał wczoraj do Lacromy.

Wiedeń, 11 marca. Podczas uroczystości jubileuszowej Akademii umiejętności, oświadczył Najdostoj. Arcyks. Rainer, na powitanie prezydenta Arnetta, że instytucyę tę, która Austryi przynosi tak wielką sławę, będzie zawsze wspierał i otaczał Swoją protekcyą.

Wiedeń, 11 marca (*Tel. pryw.*) C. k. poseł hr. Khevenhüller wyjechał wczoraj z powrotem do Belgradu.

Wiedeń, 11 marca. (*Tel pryw.*) Do majątku księżnej Ypsilanti, z domu baronównej Sina, żony zmarłego niedawno posła greckiego, otworzono konkurs.

Wiedeń, 11 marca. Z powodu iż cholera w okolicach Wenecyi poczyna silniej występować, zarządziło Ministerstwo handlu siedmiodniową obserwacyę proweniencyj włoskich od granicy austryackiej aż do Ankony włącznie.

Wiedeń, 11 marca. (*Tel. pryw.*) Doniesienia z Egiptu o postępach ruchu sudańskiego brzmią niepomyślnie. Skutkiem tego rząd angielski nie myśli podobno o ewakuacyi Egiptu.

Zagrzeb, 11 marca. W procesie redaktorów *Pozora*: Dozica i Rorauera, z powodu skandalów wyprawionych w sejmie, w październiku r. z. został Dozic skazany na 4 miesięczny, a Rorauer na 2 miesięczny ścisły areszt i na utratę 300 złr. z kaucyi. Zasądzeni zgłosili zażalenie nieważności. Obrońca dr. Zahar, który kilkakrotnie czynił wycieczki przeciw trybunałowi sądowemu, został skazany na grzywnę w kwocie 50 złr. którą natychmiast złożył.

Berlin, 11 marca. W parlamencie podczas obrad nad wnioskiem Windthorsta co do uwolnienia deputowanych od przymusu składania sądowego świadectwa, oświadczył sekretarz stanu Boetticher, że nie ma nic do zarzucenia proponowanej komisyonalnej naradzie nad tym wnioskiem w celu zbadania sprawy, ale że jest rzeczą niewątpliwą, iż oświadczenie parlamentu musi pozostać bez wpływu. Rada związkowa nie zajęła jeszcze stanowiska wobec tego wniosku, ale natomiast rząd pruski wypowiedział jednomyślnie zdanie, że 30 artykuł konstytucyi (traktujący o nietykalności posłów) nie uwalnia członków parlamentu od przymusu składania świadectwa wobec sądów. Tylko za pomocą ustawy można temu artykułowi nadać inną interpretacyę. Wniosek Windthorsta przekazano komisyi regulaminowej, a wniosek Moltkego co do zmiany ustawy o pensyach wojskowych, przekazano komisyi złożonej z 21 członków. Moltke uzasadniając swój wniosek, nadmienił, że połączenie kwestyi tych pensyj z kwestyą pociągnięcia oficerów do opłaty podatków komunalnych, która to kwestya teraz dopiero staje na porządku dziennym, nie jest usprawiedliwione. Wskazał dalej, że polityka pokojowa Niemiec jest możliwą tylko przy pomocy armii gotowej do boju. Jeżeli armia ma spełnić swój cel, jeżeli ma pozostać silną i pełną żywotności, należy koniecznie polepszyć stosunki płacy.

Berlin, 11 marca. (*Tel. pryw.*) Chociaż stan zdrowia cesarza Wilhelma wymaga wielkiej pieczołowitości, nie daje wszakże powodu do poważniejszych obaw.

Poznań, 11 marca. (*Tel. pryw.*) Wkrótce uda się ztąd do Rzymu deputacya szlachty i duchowieństwa, dla wręczenia ks. kardynałowi Ledóchowskiemu adresu pożegnalnego.

Sofia, 11 marca. (*Tel. pryw.*) Wszystkich rezerwistów armii bułgarskiej rozpuszczono na urlop.

Belgrad, 11 marca. (*Tel. pryw.*) Rząd zamierza zwołać skupczynę na nadzwyczajną sesyę, celem przedłożenia do jej sankcyi zarządzeń uskutecznionych w czasie ostatniej wojny. Ponieważ mandat tej skupczyny już wygasł, domaga się opozycya nowych wyborów.

Belgrad, 11 marca. Mijatowicz przybył wczoraj wieczorem z Bukaresztu z aktem pokojowym. W tych dniach wyjadą wszyscy ministrowie do Niszu, na naradę ministeryalną.

Belgrad, 11 marca. Król Milan ustanowił „Medal pamiątkowy królowej Natalii“ dla kobiet, które w czasie wojny odznaczą się w pielęgnowaniu rannych.

Ateny, 11 marca. (*Tel. pr.*) Odroczono mobilizacyę klas drugiej rezerwy.

Rzym, 11 marca. (*Tel. pryw.*) Uroczystość dla uczczenia pamięci Mazziniego odbyła się zupełnie spokojnie.

Wenecya, 11 marca. Wczoraj w nocy zmarł tutaj na cholerę jeden robotnik należący do *stazione marittima*.

Kolonia, 11 marca. *Volkszeitung* ogłasza odpowiedź pruskich biskupów na pismo Papieża z d. 6 stycznia. W odpowiedzi tej dziękują biskupi za pochwałę, daną przez Ojca św. pruskim katolikom, i podnoszą konieczność udzielenia biskupom swobody w administracyi kościelnej i wychowaniu kleru.

Paryż, 11 marca. *Nordd. Allg. Ztg.* powtarzając artykuł *Köln. Ztg.* o wzmaganiu się szowinizmu we Francyi, oświadcza, iż wobec tego najbaczniejsza uwaga jest rzeczą konieczną w interesie bezpieczeństwa Niemiec.

Paryż, 11 marca. Przypływ niestałych podatków w miesiącu lutym był o 10 i pół miliona mniejszym, niż pierwotnie preliminowano. Od 1 stycznia wpłynęło 33 mil. fr. podatków niestałych.

Pomiędzy Mentone i Monaco nastąpiło zderzenie się dwóch pociągów osobowych. Wielu jest rannych i zabitych. Dziesięć wagonów zostało zdruzgotanych.

Paryż, 11 marca. Pogłoska o dymisyi ministra skarbu jest bezpodstawną.

Obiega pogłoska, że Ludwika Michel wraz z innymi anarchistami przygotowuje wielki meeting na rocznicę, przypadającą w dniu 18 b. m.

Odpowiedzialny redaktor **Adam Krechowiecki**.

NADESŁANE.

Odpowiedź do zauważenia. Prosimy zapytać osoby dotknięte chronicznym katarem, astmą lub suchotami jaki był początek ich choroby, wszyscy odpowiedzą: kaszel zaniedbany. I dlatego zalecamy leczyć katary przy ich rozpoczęciu. Dwie kapsułki Guyot'a przy jedzeniu wystarczają; tania cena tego środka (5 do 10 centów na dzień) czyni go dostępnym dla każdego. Kapsułki Guyot'a są białe i opatrzone podpisem Guyot odbitym na każdej kapsułce. Na wszystkich etykietach znajduje się ten podpis w trzech kolorach. Wyrabiają i sprzedają hurtowo 19, rue Jacob w Paryżu.

Wiadomość użyteczna. Przypominamy że WINO CHASSAING jest przepisywane przez lekarzy od lat 20tu przeciw **boleściom żołądka, mozolnemu i trudnemu trawieniu (dispepsyi), gastralgii, utracie sił i apetytu.** Znajduje się w głównych aptekach.

W Teatrze hr. Skarbka.

We czwartek 11 marca 1886

Faust

opera w 5ciu aktach KAROLA GOUNODA

Kapelmistrz p. Henryk Jarecki.

O S O B Y

Doktor Faust	p. Lafont
Mefistofeles	p. Borkowski
Małgorzata	pni Arklowa
Walenty	p. Wierzbicki
Siebel	pni Radwan
Marta	pni Kasprowiczowa
Wagner	p. Koncewicz.

Studenci, Żołnierze. Mieszczanie, Dziewczęta, Duchy.

Początek o godzinie 7 wieczorem.

Przyjechali do Lwowa
dnia 11 marca 1886

Hotel George'a

Pp. B. Komarnicki z Pobocza, M. Zakrzewski z Wiktorowa K. Potworowski z Chrostkowa dr. B. Gałecki z Tarnowa P. Szymberski ze Stryja W. v. Bavier z Łomny.

Hotel Europejski

Pp. dr Filipowski z Sokala M. Schidlof z Wiednia H Hirch z Niemiec

Hotel Langa

Pp. J. Barański z Łukawicy K. Heinrich z Żółkwi L. Buchbinder z Pragi J. Kownacka z Mościsk.

Pociągi kolejowe

od 1 czerwca 1885.

przychodzą do Lwowa:

podług zegaru lwowskiego

Z Krakowa: o godz. 5 min. 36 rano pociąg pospieszny, o godz. 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 min. 33 przed południem pociąg mięszany, o godzinie 7 minut 50 wieczór pociąg mięszany lokalny.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski: o godz. 10 min. 26 wieczór pociąg pospieszny o godzinie 3 min. 5 w nocy i o godzinie 3 min. 50 po południu pociąg mięszany.

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 5 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 50 rano i o godz. 3 min 30 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec Podzamcze o godz. 10 min. 12 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 28 rano i o godz. 3 min. 20 po południu pociąg mięszany.

Pociąg osobowy: o godz. 4 min. 35 po południu ze Stryja Stanisławowa, Husiatyna Drohobycza, Borysławia, Chyrowa, i Zwardonia.

Pociąg osobowy: o godz. 1 min. 25 w nocy z Husiatyna, Stanisławowa, Stryja, Drohobycza, Borysławia, Chyrowa, Nowego Sącza.

Pociąg osobowy: o godz. 8 min. 25 rano ze Stryja, Chyrowa, Zagórza Zwardonia

Odchodzą ze Lwowa:

Do Podwołoczysk: z dworca **Podzamcze**. o godz. 6 min. 7 rano pociąg pospieszny o godz. 1 min. 9 po południu pociąg mięszany, o godz. 10 min. 56 wieczór pociąg mięszany.

Do Krakowa: o godz. 10 min 46 wieczór pociąg pospieszny o godz. 4 min. 5 rano pociąg osobowy o godz 4 min. 50 po południu pociąg mięszany i o godz. 8 rano pociąg mięszany lokalny.

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 20 rano pociąg pospieszny, o godz. 1[illegible] min. 20 w południe i o godz. 11 [illegible] 6 w nocy pociąg mięszany

Do Podwołoczysk z głównego dworca: godz. 5 min 56 rano pociąg pospieszny, o godz. 11 min. 35 po południu pociąg mięszany o godz 10 min 27 wieczór pociąg mięszany.

Pociąg osobowy: o godzinie 7mej m. 30 z rana do Stryja.

Pociąg osobowy: o godz. 11 min. 45 przed południem do Stryja, Stanisławowa, Drohobycza Borysławia, Chyrowa i Husiatyna.

Pociąg osobowy: o godz. 7 min. 30 wieczór do Stryja, Drohobycza, Chyrowa, Zagórza, Zwardonia.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 10 marca 1886, godzina 1 min. 45. Alp. Tow. górn. 31·50 Węg. akcyi kredyt. 304·75, Akcye anglo-austr. 118·—, Akcye banku Union 73 50, Akcye kolei Karola Ludwika 211·—, Akcye kolei północnej 237.25, Akcye kolei południowej 126·, Akcye kolei Alföld 192 —, Akcye kolei Elżbiety 256·—, Akcye kolei Lwowsko - Czerniowieckiej 235·, Akcye kolei węg. północno - wschodniej 179·50 Wiedeńskie losy 125·75, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacyie państw. w złocie 73 50, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 105·—, Losy regulacyi Cisy 1:5 10, Losy tureckie —·—, Węgierska renta 104·6[illegible], Akcye związkowego ba[illegible] ku 111·50, Akcye banku obrotowego —, Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy 1·26·50, Węgierskie losy 122 —, Marka niemiecka —·— Usposobienie ospałe.

Wiedeń, 10 marca 1886, godzina 5 minut 35. Akcye kredytowe 298·30 Anglo-Austr. —· . Unionbank —·—, Kolej Karola Ludwika 210·60, Południowa —·—, Renta papierowa 86 15, Galic. listy zastawne 103·[illegible] Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·— Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z 1883 —·—, Napoleondor 9·99.—, Rubel papierowy —·—, Usposobienie.—

Wiedeń, 11 marca 1886 r., godzina 10 min. 35. Akcye kredytowe 298 90, Anglo-Austr. —·— Unionbank 73 80 Kolej Karola Ludwika 210 75, Południowa 127·—, Renta papierowa —·—, Galic. listy zastawne —·— Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·— 6% listy zastawne banku krajowego 99·50, $4^1/_2$% pożyczka krajowa z 1883 roku 98·—, Napoleondor 9 99·— Rubel papierowy 1·26·35 Usposobienie chwiejne.

Telegramy zbożowe z dnia 10 marca tego, Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. —·—, do —·—, zł., żyto —·— do —·—, jęczmień —·—, do —·—, zł., kukurudza —·— do —·—, zł., owies —·—, do —·— [illegible] ok. per 10.000 litr procent 24 50 do 24·75 zł. Bupapeszt: Pszenica 100 kilogr. na wiosnę 8·31 do 8.33 zł., rzepak (sierpień-wrzesień —·, do —·—. zł. Berlin: Pszenica żółta (kwiecień-maj) 155·50, do —·— żyto —·—m. spirytus 36·30 rzepakowy olej —·— m., Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —·— Paryż: mąki 159 kilogr. 47·40, fr. olej rzepakowy —·—. fr. spirytus —·—, fr. Wrocław; Pszenica —·—, żyto —·—, owies —·— spirytus — — kukurudza —·—, Kolonia pszenica —·—.

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.
Lwów dnia 10 marca 1886.

	płacą		żądają	
	waluta		[illegible]	
1. A[illegible]				
Kol. g. Kar. Lud. po [illegible]	[illegible]		[illegible]	
Kol. lwow.-czer.-jas. po 2[illegible]	[illegible]		[illegible]	—
Banku hip. galic po 200 [illegible]	283	—	288	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	217	—	222	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Tow. kredyt. galic. 5 prc. w. a.	101	30	102	30
„ „ „ 4 prc. w. a.	94	—	95	50
„ „ „ 5 prc. okresowe	101	30	102	30
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los $41^1/_2$ l.	91	75	—	—
Banku kraj. $4^1/_2$ pr. w. a. los. 51 l.	93	50	95	—
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	103	—	104	—
„ „ „ 5 pr. w. a.	99	10	100	10
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	101	10	102	10
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 prc.) 3 pr. w. a. w likwidacyi		—	54	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) $2^1/_2$ pr. w. a. w likwidacyi		—	51	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. rol. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m k	104	50	105	50
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańsk. (daw. 6 pr.) 3 pr. wa.	—	—	—	—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi	99	—	100	—
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	102	75	104	—
Pożyczki kr z r. 1883 po $4^1/_2$ pr. wa.	92	25	9[illegible]	25
5. Losy miasta Krakowa	17	—	19	—
„ „ Stanisławowa	24	50	26	50
6. Monety				
Dukat holenderski	5	80	5	90
Dukat cesarski	5	83	5	93
Napoleondor	9	94	10	04
Półimperyał	10	30	10	40
Rubel rossyjski srebrny	1	54	1	64
„ „ papierowy	1	$24^1/_4$	1	$27^1/_4$
100 marek niemieckich	61	05	61	90
Srebro	—	—	—	—
Kupony w srebrze	—	—	—	—

(bez kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

z dnia 8 marca 1886.

1. Dług państwa.	płacążą	dają
Jednolity dług państwa w banknot.		
[illegible]	85.90	86.05
[illegible]-sierpień	85.80	85.95
Jednolity dług państwa w srebrze.		
styczeń-lipiec	86.15	86.35
kwiecień październik	86 15	86.35
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	128.25	129.—
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	140.25	140.65
„ „ 1860 po 100 złr. 5 prc.	140.40	141.—
„ „ 1864 po 100 złr.	170 25	170.75
„ „ 1864 po 50 złr.	169.75	170 25
Renty Com. po 42 lir. austr.	52.—	—.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	160.50	161.—
Renta papierowa 5 prc. z r. 1881	101.85	102.05
Austr. renta zł. wolna od podat. 4prc	114.75	114.95
2. Obligacye indemn. 5 prc. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	109.—	—.—
Bukowiny	105.25	106.—
Galicyi	105. -	105.60
Niższej Austryi	107.50	108.50
Siedmiogrodu	105.—	105.50
Węgier	105.—	105.50
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	117.31	117.60
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	298.20	298.50
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	566.—	571.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han i prz. a 200zł. wpł. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł.	— —	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	116.30	116.60
Banku austro-węgiersk. a 600 zł.	873.—	875.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	494.—	495.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	245.75	246.25
Kol. Preszow-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2365	2370
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	206.75	207.25
Lwow.-Czern. kolei po 200 zł. wa war.	234.50	23[illegible].—

	płacą	żądają
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	255.80	256.20
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	126.—	126 25
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	183.50	184.—
4. Listy zastawne		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakła[illegible] Galicyi i Bukowiny w 15 l. [illegible]		—
Powsz. austr. zak. kr. ziem [illegible] w złocie w 50 l.	101.25	101.75
„ „ „ premiowe po 3 prc.	99.25	99.75
Gal. zak. kr. ziem Krak. los w 18 l. 6 pr.	99.—	100.—
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	101.—	101.50
„ „ „ „ w 36 l. $5^1/_2$ pr.	100.—	100.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	93.—	— —
„ „ „ „ po 5 prc.	101.50	102 —
„ „ „ „ po 5 prc. w 37 latach zwrotne	101.50	102.—
Banku krajow. $4^1/_2$pr. wa. los w $51^1/_2$ l.	93.50	94.35
Obligi komunalne Banku krajowego 5 proc. w. a. I emisyi	98.25	99.25
Gal. banku hip. po 6 prc.	103.50	—.—
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 prc.	—.—	— —
Banku austro-węgiersk. po 5 prc.	102.30	102.70
Węg. Tow. ziem. akc. po $5^1/_2$ prc.	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po $5^1/_2$ prc.	101.—	102 —
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	102.—	—.
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex) a 300 zł. 5 prc. w srebrze	101.50	—.—
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	108.75	109.25
„ „ po 100 zł. w. a.	103.	—.—
Kol. gal. Kar Lud. emisya z r. 1881 po $4^1/_2$ prc.	101.60	102.—
dtto. dtto. (Jarosław-Sokal)	100.75	101.25
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 zł. 4 prc. w srebrze z r. 1884	84.—	84.50
z r. 1884	93.—	93.50
z r. 1868	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	102.25.	—.—
6. Losy.		
Inst. kr. dla han i pr. po 100 zł. w. a.	179.75	180.25
Clarego po 40 zł. m. k.	44.25	45.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	118 —	180.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	23.—	—.—

	płacą	żądają
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	18.—	18.[illegible]
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	21 75	[illegible]
Pożyczka miasta Budy do 40 zł. w. a.	46 25	[illegible]
Palfiego po 40 zł. m. k.	41.50	[illegible]
Czer[illegible] krzyża austr. Tow. po 10 zł.	14.20	[illegible]
„ „ węgiersk. „ po 5 zł.	9 —	[illegible]
Fundacya [illegible] Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	[illegible].25	20.[illegible]
Salma po 40 zł. m. k.	55.50	56.[illegible]
St. Genois po 40 zł m. k.	52.25	[illegible]
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	25 25	[illegible]
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	134.—	[illegible]
„ „ po 50 zł. w. a.	69.—	[illegible]
Waldsteina po 20 zł. m. k.	32.50	33.[illegible]
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	45.—	45.[illegible]
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt	125.80	12[illegible]
Paryż za 100 fr.	50.—.—	50.05
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.93.—	5.94
„ pełnej wagi	5.90.—	5.9[illegible]
Korona	—.—.—	—.—
20-frankówka	9.99.—	10.—
Rossyjski imperyał	10.28.—	10 30
Talar związkowy	—.—.—	—.—
Srebro	—.—.—	—.—

Z lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński
dnia 10 marca 1886

	złr.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	86	20
„ „ „ w srebrze	86	25
Renta w złocie	114	80
5 prc. austr. renta marcowa	101	85
Akcye banku wiedeńskiego	871	—
„ „ kredytowego	297	80
Londyn	12[illegible]	95
Srebro		
Napoleondor	9	9[illegible]
Dukat cesarski men.	5	94
100 marek niemieckich	61	62½

DZIENNIK URZĘDOWY.

Kuratele.

L. 4699 (1698 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Nowemsiole ogłasza, że Józef Rudyk, rolnik z Hniliczek uznany został marnotrawcą, a kuratorem jego ustanowiono Marka Malinowicza, rolnika z Hniliczek.

C. k. sąd powiatowy
Nowesioło, dnia 15 stycznia 1886.

L. 36 (1615 2—3)

Dla marnotrawcy, Józefa Kurowskiego z Bielczy ustanawia się kuratorem Michała Pilcha z Bielczy w miejsce dotychczasowego Józefa Łacni.

C. k. sąd powiatowy
Wojnicz, dnia 10 stycznia 1886.

L. 8616 (1726 1—3)

C. k. sąd powiatowy del. miej. w Krakowie wiadomo czyni, że Zygmunt Darowski rodem z Krakowa lat 50 mający, żowaty, kupiec (właściciel składu broni „Diana") w Krakowie, na mocy uchwały c. k. sądu krajowego w Krakowie z dnia 27 lutego 1886 l. 4*44 oddany został pod kuratelę jako umysłowo chory [głupowaty].

Kuratorem jego ustanawia się równocześnie p. Stanisława Mikuckiego, kupca w Krakowie.

Kraków, dnia 2 marca 1886.

L 1919 (1729 1—3)

Jędrzej Więcław z Królówki uznany marnotrawcą. Kuratorem dlań ustanowiony Jan Kluba z Królówki.

C. k. sąd powiatowy
Wiśnicz, 1 marca 1886.

Licytacye.

L. 5151 (1653 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Rudkach sprzeda w drodze publicznej licytacyi dnia 24 marca 1886 i dnia 12 maja 1886 zawsze o godz. 10 rano w budynku sądowym realność wyk. hip. księgi gruntowej w Szołomienice l. 122 objętą Jacka Konik własną celem zaspokojenia pretensyi Joanny Juśkiewicz w kwocie 97 zł. zpn.

Na tych dwóch terminach zostanie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej sprzedaną.

Celem ułożenia warunków ułatwisjących wyznacza się termin na dzień 12 maja 1886 godz 12 w południe.

Cena wywołania 998 zł, wadyum 90 zł. 80 ct.

Bliższe warunki i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze.

Niewiadomych wierzycieli zawiadamia się do rąk kuratora p. Kazimierza Kurka w Rudkach.

Rudki, dnia 30 grudnia 1885.

L. 137. (1643 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Kulikowie zawiadamia, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego spadku [illegible] ściańskiego we Lwowie przeciw małżonkom Iwanowi Kobiercom Iwana Struka t. j. Michałowi Olenie Tekli Struk, Katarzynie Struk i mał. Struk pto 146 zł. 6 ct. w. a. z p. wana będzie w sądzie na dniu 8 kwietnia 13 maja i 17 czerwca 1886 o 10 godzinie rano realność pod l. w h. 79 i 130 w K[illegible] tasowie położona. Cena wywołania 600 zł., wadyum 60 zł w. a. Resztę warunków i akta przejrzeć można w registraturze sądu.

Kulików, dnia 15 stycznia 1886.

Licytacye.

L. 2621 (1747 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności ck. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi w kwocie 56 zł. 47 ct. zpn. odbędzie się w sądzie tutejszym publiczna licytacya realności pod nr. 42 w Sadzawkach wykazem hipotecznym l. 194 objętej 30 marca, 29 kwietnia i 25 maja 1886 o 10 godzinie przed południem która przy 3. terminie niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 25 zł. aw.

C. k. sąd powiatowy

Grzymałów 30 czerwca 1885.

L. 1340 (1745 1—3)

W dniach 22 kwietnia, 20 maja i 21 czerwca 1886 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod nk 19 wyk. hip. 56 w Zarajsku powiecie Samborskim położonej w sprawie ck. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw spadkobiercom Andrucha Strońskiego pto 336 zł. 83 ct. wa zpn. Cena szacunkowa i wywołania wynosi 1600 zł. wadyum 160 zł. wa. Na pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania na trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć. Dla z pobytu niewiadomych wierzycieli i innych ustanowiono kuratora w osobie adwokata dr. Budzynowskiego z substytucyą adw. dr Fiternika w Samborze.

C. k. sąd powiatowy m. d.

Sambor, 8 lutego 1886.

L. 8857 (1741 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Bieczu ogłasza, że w dniach 3 maja 1886 i 7 czerwca 1886 każdym razem o godzinie 10 rano w gmachu jego odbędzie się egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod nk. 48 w Rzepienniku biskupim położonej wykazem hipotecznym l. 49 ksiąg gruntowych objętej na imię Józefa, Jana, Józefy i Maryanny Walów intabulowanej, celem zaspokojenia pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Gorlicach w sumie 71 zł. z przynależytościami.

Cena wywołania jest 470 zł.

Wadyum 47 zł. wa.

C. k. sąd powiatowy

Biecz, 29 grudnia 1885.

L. 257. (1740 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Bieczu ogłasza, że na zaspokojenie pretensyi galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w sumie 500 zł. w. a. odbędzie się w gmachu jego egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod nk. 160 w Moszczenicy położonej ciało hipoteczne stanowiącej Jozefa Wałęgi własnej w dwóch terminach a to dnia 3 maja i 7 czerwca 1886.

Cenę wywołania stanowić będzie suma 2000 zł.

Wadyum wynosi 200 zł.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze pomienionego sądu.

C. k. sąd powiatowy

Biecz, 4 lutego 1886.

L. 1508. (1739 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcią sum 85 złr. 5 cnt., 85 złr. 5 cnt. i 1053 złr. 80 cnt. w. a. z pn. na rzecz c. k. uprzyw. gal. banku hipotecznego odbędzie się dnia 15 kwietnia 1886, 13 maja 1886 i 15 czerwca 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem w biurze nr. 15 egzekucyjna sprzedaż realności dłużników Izraela i Ryfki Königsbergów wedle dom. 23 pag. 255 i 256 nr. 9, 10, 11, haer. własnej, w Tarnopolu pod l. 86/88 położonej.

Cena wywołania, poniżej której realność ta na pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie będzie, wynosi 3400 zł. w. a.

Wadyum 340 złr. w. a.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 28 grudnia 1885 prawo zastawu uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza względem dozwolenia licytacyi lub jaka uchwała późniejsza z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanawia się na ich koszt i niebezieczeństwo kuratora ad actum p. adw. dr. Sternklara a p. adwokata dr. Mantla zastępcą tegoż.

Tarnopol, dnia 6 lutego 1886.

L. 10223. (1753 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Sanoku ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Mojżesza Kannera 112 złr. z pn odbędzie się w gmachu sądowym publiczna sprzedaż jednej trzeciej części realności pod l. k. 84 w Posadzie olchowskiej położonej wyk hip. l. 6 tejże gminy objętej, dłużniczki Sali Rogowskiej własnej w dniach 24go marca 29 kwietnia i 26 maja 1886, zawsze o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 200 złr.

Wadyum 20 złr.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Ludwik Świerczyński.

Bliższe warunki do przejrzenia w sądzie.

Sanok, 31 grudnia 1885.

L. 3367. (1750 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Grzymałowie ogłasza, iż na zaspokojenie 5 rat po 39 zł. i resztującego kapitału 533 złr. 65 cnt w. a. z pn. publiczna przymusowa sprzedaż realności nr. 123 w Zielonej wedle wykazu hipotecznego lic. 123 dłużniczki Waleryi Skóreckiej własnej, dnia 29 marca 1886 i 30 kwietnia 1886, zawsze o godzinie 10ej rano przedsięwziętą będzie, i że realność ta nie poniże ceny szacunkowej 1000 złr. w. a. pozbytą zostanie.

Wadyum wynosi 100 zł

Resztę warunków powziąć można w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy

Grzymałów, 31 października 1885.

L. 4436. (1751 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Grzymałowie ogłasza, iż na zaspokojenie jedznastu rat po 9 złr. i resztującego kapitału 8 złr. 74 cnt. w. a. z pn. publiczna licytacya realności wedle wykazu hipotecznego l. 40 w Biletówce dłużnika Iwana Tostyk vel Polowy własnej dnia 29go marca i 30 kwietnia 1886, zawsze o godzinie 10ej rano przedsięwziętą będzie i że realność ta nie poniżej ceny szacunkowej kwoty 400 złr. wynoszącej, pozbytą zostanie.

Wadyum wynosi 40 zł.

Resztę warunków powziąć można w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy

Grzymałów, 31 października 1885.

L. 2619. (1748 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności uprzyw. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi w kwocie 52 złr. 73 cnt. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym publiczna licytacya realności nr. 31 w Sadzawkach wykazem hipotecznym l. 37 objęta, 30 marca, 29 kwietnia i 25go maja 1886, o godzinie 10 rano, która przy trzecim terminie poniżej ceny wywołania sprzedaną będzie.

Wadyum wynosi 30 zł. w. a.

C. k. sąd powiatowy.

Grzymałów, 30 czerwca 1885.

L 4253 (1749 1—3)

Celem zaspokojenia 8 rat po 32 złr. 50 cnt. z pn. c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskie w likwidacyi we Lwowie odbędzie się w sądzie tutejszym publiczna licytacya realności nr. 49 w Bucykach wykazem hipotecznym l. 113 objętej Błażka Nawrockiego własnej. 30 marca, 29 kwietnia i 25 maja 1886, o godzinie 10 przed południem, która na trzecim terminie niżej ceny wywołania 1200 złr. sprzedaną będzie.

Wadyum wynosi 120 złr.

Kuratorem dla wierzycieli nieznanych, lub którym uchwała niniejsza doręczoną nie była ustanowiono p. Józefa Hejdę c. k. notaryusza w Grzymałowie.

C. k. sąd powiatowy.

Grzymałów, 15 września 1885.

L. 20994. (1735 2—3)

C. k. sąd pow. miejs. del. S. Ilga we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia przez masą konkursową Towarz. gal. kasy zalicz. sumy 74 zł. 63 cnt. w. a. z pn. publiczną licytacyję realności pod l. k. 27 w Kozielnikach własnej w wyk hip. 56 gminy Kozielniki zapisanej na dzień 30 marca 1886, i na dzień 30 kwietnia 1886, każdym razem o godzinie 10 rano w sali rozpraw.

Poręczne 47 zł.

W pierwszym i drugim terminie można $^1/_5$ część tę realności nabyć za lub wyżej ceny szacunkowej.

Resztę warunków, protokół ocenienia i wyciąg hipot. przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Kuratorom niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Moszyński.

Lwów, 11 stycznia 1886.

L. 21366. (1731 2—3)

C. k. sąd pow. miej. del. S. Ilga we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz Estery Blei i innych sumy 276 zł. w. a. z pn. publiczną licytacyę realności Sebastyana czyli Sobka Rewerendy własnej wykazu hip. 146 gminy kat. Jaryczów stary objętej i realności Pawła Dejneki własnej w wyk. hip. 294 tejże gminy zapisanej na dzień 1go kwietnia 1886 i na dzień 29go kwietnia 1886 i 27go maja 1886, każdym razem o godzinie 10 rano w biurze IIIcim.

Poręczne 26 zł. a względnie 131 złr.

W pierwszym i drugim terminie można tę realność nabyć za lub wyżej ceny szacunkowej.

Resztę warunków, protokół ocenienia i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tusądow. registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Czeszer.

Lwów, 21 stycznia 1886.

L. 252. (1719 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu ogłasza, że w sprawie galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie przeciw Maryi Nanowskiej na zaspokojenie reszty kapitału w kwocie 12563 złr. złr. 65 cnt. i należytości podrzędnych, odbędzie się w dniach 2 kwietnia 1886 i 3go maja 1886, zawsze o godzinie 10ej rano przymusowa publiczna sprzedaż dóbr Ustrzyk dolnych oppidum i Ustrzyki dolne wieś i majętności Jasień wykazami hipotecznemi lic. 553, 554 i 393 c. k. sądu obwodowego w Przemyślu objętych w powiecie liskim położonych Maryi Nanowskiej własnych, pod następującymi warunkami:

1) Cenę wywołania stanowi wartość dóbr po udzieleniu pożyczki 27240 zł.

2) Wadyum wynosi 5 prc. ceny wywołania to jest 1350 złr.

3) W pierwszym i drugim terminie dobra te niżej ceny wywołania nie będą sprzedane.

Do warunków ułatwiających wyznacza się termin na dzień 3 maja 1886, o godz. 4 po południu.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny przejrzeć można w registraturze sądowej.

O tem zawiadamia się wierzycieli, znanych do rąk własnych, zaś wszystkich wierzycieli, którymby uchwała licytacyę pozwalająca, albo wcale nie albo w należytym czasie doręczoną nie została i tych którzyby po dniu 5go listopada 1885 jako dniu wydania wyciągu hipotecznego prawo zastawu uzyskali, do rąk kuratora adwokata dr. Baumfelda z substytucyą adwokata dr. Mochnackiego i przez edykta.

Przemyśl, 14 stycznia 1886.

L. 2031/2154. (1705 2—3)

C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej galic. Zakładu kredytowego ziems. w Krakowie przeciw Stanisławowi Zwolskiemu celem zaspojenia czterech rat pożyczkowych półrocznych po 800 zł. wa. od dnia 1 października 1883 r. zalegających wraz z 8 prc. odsetkami zwłoki, tudzież resztującego kapitału 18.629 zł. 17 ct. w. a. zpn. odbędzie się w sali rozpraw sądu tutejszego na dwóch terminach to jest dnia 15 kwietnia 1886 i dnia 20 maja 1886 r. każdym razem o godzinie 10ej przed południem egzekucyjna publiczna sprzedaż majętności Bryńce, Zagórne wykaz. hip. tut. sądu l. 666 i majętności Las Dąbrówka czyli Trościaniec wykazem hip. tut. sądu l. 667 objętych, wedle pozycyi 13, 14, 17, a względnie poz. 17, 19, 20 i 23 karty B wykazów tych dłużnika Stanisława Zwolskiego własnych, w powiecie Bóbreckim położonych.

Cenę wywołania każdej z powyższych majętności stanowi wartość ich przy udzieleniu pożyczki przyjęta, mianowicie dla dóbr Bryńce Zagórne w sumie 120.700 zł. wa. dla dóbr Las Dąbrówka czyli Trościaniec w sumie 2800 złr. w. a., razem przeto suma 423.500 złr. w. a. Poniżej tej ceny wywołania dobra te na powyższych dwóch terminach sprzedane nie będą.

Obie majętności tabularne powyższe licytowane i sprzedane będą tylko łącznie. tak, że oferta tylko co do obu dóbr razem nastąpić może i jedno tylko wadyum przez licytantów będzie złożonem; w swoim czasie jednak przy rozdziale ceny kupna ta ostatnia celem zaspokojenia wierzycieli do niej konkurujących w stosunku do powyższych cen wywołania dla każdego z dóbr powyższych osobno oddzieloną zostanie.

Każdy chęć kupna mający winien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum dziesiątą część ceny wywołania obu dóbr powyższych czyli 12350 zł. w. a. w gotówce w książeczkach kas wkładkowych galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie lub kasy oszczędności miasta Krakowa lub galic. kasy oszczędności, albo w innych papierach wartościowych, które według obowiązujących przepisów użyte być mogą na lokacye majątków sierocińskich, wedle ostatniego urzędowego kursu giełdy wiedeńskiej, poprzedzającego dzień licytacyi przez składającego wadyum wykazać się mającego jednak nie powyżej nominalnej wartości Wadyum w gotówce lub w książeczkach wkładkowych złożone, wliczone zostanie nabywcy w cenę kupna. Wadyum złożone w papierach wartościowych, winien nabywca w 8 dniach po zatwierdzeniu aktu licytacyjnego zamienić na gotówkę, w przeciwnym razie takowe na jego koszt i niebezpieczeństwo zrealizowane zostanie, a tenże nadto obowiązany będzie możliwą różnicę w ciągu 8 dni od zawiadomienia go o tej sprzedaży w gotówce złożyć. Innym zaś licytującym wadyum zaraz po ukończeniu licytacyi zwrócone będzie.

Gdyby dobra te na powyższych terminach sprzedane nie zostały wyznacza się celem ułożenia ułatwiających warunków termin na dzień 25 maja 1886 o godzinie 10 przed południem w biurze nr. 6 na który interesowani z tem zawezwani zostają, iż niestawający na terminie tym, będą uważani za przystępujących do wniosku większości obecnych.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wyciągi hipoteczne dóbr powyższych można w tus registraturze przejrzeć lub odpisać. O tem zawiadamia się strony tudzież wiadomych wierzycieli hipotecznych do rąk własnych, zaś niewiadomych, tudzież wszystkich tych wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 22 września 1885 jako dniu wystawienia wyciągów hipotecznych, prawa rzeczowe na dobrach powyższych nabyli, lub którymby uchwała niniejsza czy też późniejsze sprawy tej egzekucyjnej dotyczące z jakiego bądź powodu doręczone być nie mogły, przez ustanowionego kuratora tutejszego adw. dr. Bazylego Szwedzickiego z substytucyą adw. dr. Dzięddzielewicza.

Lwów, dnia 30 stycznia 1886.

L. 1373. (1718 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia pretensyi przemyskiej kasy zaliczkowej rzemieślników i rolników w kwocie 200 złr. z pn. publiczna licytacya wschodniej połowy realności l. 280 w Przemyślu na Błoniu położonej, dłużniczki Karoliny Misiewicz i spadkobierców ś. p. Jana Misiewicza własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej w terminach dnia 7 kwietnia 1886, dnia 6go maja 1886 i dnia 7 czerwca 1886, każdym razem o godzinie 10 rano w biurze nr. 21 się odbędzie.

Gdyby na powyższych terminach nikt ceny szacunkowej nie ofiarował, wyznacza się termin do ułatwiających warunków na dzień 7go czerwca 1886, godzinę 4tą po południu.

1) Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 1218 zł. w. a.

2) Wadyum wynosi 122 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania w tusąd. registraturze przejrzeć można.

O czem się wiadomych wierzycieli do rąk własnych, zaś niewiadomych lub którymby z jakiego bądź powodu uchwała licytacyjna doręczoną nie została, do rąk kuratora p. adw. dr. Rosenbacha z zastępstwem p. adw. dr. Tarnawskiego i przez edykta zawiadamia.

Przemyśl, 3 lutego 1886.

L. 13094. (1703 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Sniatynie podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia pretensyi 5 rat po 5 złr. 89 ct. i kapitału 91 złr. 87 ct. i 9 złr., 87 ct., na rzecz c. k. uprzyw. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie egzekucyjna licytacya realności dłużnika Stefana Szczerbana wyk. hip. 346 ks. gruntowej gminy Widynowa objętej, w sądzie tutejszym w dniach 30 marca, 29 kwietnia i 4 czerwca 1886 o godzinie 10 przed południem się odbędzie.

Cena szacunkowa wynosi 200 złr. wadyum 20 złr.

W razie gdy realność ta, na dwóch pierwszych terminach przynajmniej za cenę szacunkową sprzedaną nie została, wtedy sprzeda się ją na trzecim terminie i poniżej ceny szacunkowej.

Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w ts. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony dr. Dawidowicz adwokat w Sniatynie.

C. k. sąd powiatowy

Sniatynie, dnia 24 grudnia 1885.

L. 10528. (1651 3—3)

Celem zaspokojenia pretensyi Józefa Smieszka w kwocie 400 zł. w. a. odbędzie się w dniu 8 kwietnia i 13 maja 1886 każdym razem o godzinie 10 rano w tut. budynku sądowym licytacyjna sprzedaż połowy realności pod nr. 138 w Grojcu położonej, Matysa Szurmy własnej, a to na obu terminach tylko powyżej lub za cenę szacunkową w razie zaś nieuzyskania takowej ułożone zostaną w dniu 13go maja 1886 o godzinie 4 po południu, na który się wszystkich wierzycieli do sądu wzywa, lżejsze warunki, poczem trzeci termin, na którym sprzedaż nawet poniżej ceny szacunkowej nastąpi, z urzędu wyznaczonym zostanie.

Cena szacunkowa i wywoławcza 1265 zł., wadyum 120 zł.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne przejrzeć można w sądzie.

C. k. sąd powiatowy

Oświęcim, 21 grudnia 1885.

L. 31873. (660 3—3)

C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości, że projekt nowych ksiąg gruntowych według ustawy z dnia 20go marca 1874 l. 29 d. u. kr. wygotowany dla następujących posiadłości tabularnych i gminnych od dnia 1 marca 1886 za nową księgę gruntową uważanym być ma.

I. dla majętności tabularnych:

Liczba porządkowa	Majętność tabularna	położona w gminie katastralnej	w okręgu sądu powiatowego
1	Demianów część Isza dom 1ř pag. 200	Demianów, Martynów stary, Bursztyn	Bursztyn
2	Demianów część IIga dom. 72 pag. 153	Demianów	
3	Demianów część IIIcia dom. 72 pag. 155		
4	Część Bursztyn, także Ludwikówka zwana	Bursztyn	
5	Bursztyn miasto		
6	Putiatyńce	Putiatyńce i Łuczyńce	Rohatyn
7	Żabiniec	Putiatyńce	
8	Białokiernica	Białokiernica Sokolniki z Pantalicha	Podhajce Wiśniowczyk
9	Stopczatów	Stopczałów	Peczeniżyn
10	Jabłonów	Jabłonów	
11	Kluczów mały	Kluczów mały	
12	„ wielki	„ wielki	
13	Peczeniżyn	Peczeniżyn	
14	Pos[illegible]ć Władysława Zura[illegible]go dom. 290 pag. 161 [illegible]er.	Demycze czyli Dymidcze	Zabłotów
15	[illegible]ość skarbu państwa (Ta-bak Trafiken Aerar, dom. 42: pad. 282 n. 1 haer.		
16	Posiadłość Zofii Prunkułowej „Las Lubkowiecki w Demyczu“		
17	Grabownica	Grabownica	Dobromil
18	Przedzielnica	Przedzielnica Bybło	Niżankowice
19	Nowotaniec miasteczko połowa dom. 13 pag. 105	Nowotaniec	Bukowsko
20	Nowotaniec miasteczka połowa dom. 5⁰ pag 43		
21	Podbukowina także Podbuchowina dom. 5 pag. 43	Podbukowina	Dubiecko
22	Winne dom. 5 pag. 45		
23	Bachorzec	Bachorzec	
24	Polchowa	Polchowa	
25	Słonne	Słonne	
26	Drohomyśl	Drohomyśl	Krakowiec
27	Taraszówka przyległość do dóbr Potok medietas dom 12 pag. 283	Taraszówka	Krosno
28	Taraszówka część ad Dobieszyn dom. 46 pag. 342		
29	Łężany	Łężany	
30	Szczepańcowa	Szczepańcowa	
31	Święte	Święte	Radymno
32	Dolskie v. Dołszki	Dołszki	Borynia
33	Krywe albo Krzywe	Krywe	
34	Myta	Myta	
35	Suchy Potok	Suchy Potok	
36	Stara wieś czyli Stare sioło	Stara wieś	Drohobycz
37	Delawa	Delawa	
38	Nowoszyce dom. 66 pag 379	Nowoszyce	Łąka
39	Część dóbr Nowoszyce d. 35 p. 57		
40	„ „ „ 35 „ 61		
41	Wróblowice	Wróblowice	Medenice
42	Wojutycze	Wojutycze	m. del. Sambor
43	Opaka dom. 92 pag. 97	Opaka	Podbuż
44	Prawo propinacyi w Opace z przyn. dom. 490 pag. 132		
45	Busowisko dom. 131 pag. 176	Busowisko	Stare miasto
46	„ „ 48 „ 45		
47	Nanczułka	Nanczułka mała	Bohorodczany
48	Horocholina	Horocholina	
49	Jezupol	Jezupol	Halicz
50	Mościska dom. 104 pag. 281 n. 1 haer.	Mościska	Kałusz
51	Grunta z dóbr Mościska wydzielone dom. 503 pag. 27 n. 1 h.		
52	Grunta w objętości 5 morgów 1161 sążni z dóbr Mościska wydzielone dom. 503 pag. 38 n. 2 haer.		
53	Podmichale (sors) dom. 24 pag. 461 I	Podmichale	
54	Podmichale (sors) dom. 72 pag. 25 II		
55	Podmichale (sors) dom. 8 pag 373 III		
56	Podmichale (sors) dom 99 pag. 461		
57	Podmichale (sors) przyległość do dóbr Kałusz dom. 104 pag. 201		
58	Jezierzany dawniej przyleg. do Tłumacza dom. 85 pag. 255	Jezierzany	Tłumacz
59	Jezierzany „Zielona“ dom. 382 pag. 132		
60	Jezierzany Trojan dom. 382 p. 314		
61	Korolówka	Korolówka	
62	Olesza z przyleg. do dóbr Tłumacza 85 pag. 257	Olesza	Tłumacz
63	Ottynia	Ottynia	Tyśmienica
64	Dołputów czyli Dołpotów	Dołpotów Tomaszowce	Wojniłów
65	Część Dąbrowa I dom 6 p. 45	Dąbrowa	
66	„ „ II dom. 48 pag. 375 i 379		
67	Dąbrowa (Propinatka) dom. 435 pag. 186		
68	Dąbrowa schedapiata dom. 475 pag. 100		
69	Część Tomaszowce I dom 435 pag. 138 n. 26 haer.	Tomaszowce	
70	Tomaszowce II (Łomżana i Kamienna) dom. 435 pag. 67, 70, 77 n 69, 74 i 75 haer.		
71	Część Tomaszowce z częścią Dąbrowa M. dom. 239 pag. 175 n. 13 i 14	Tomaszowce, Dąbrowa	Wojniłów
72	Część Tomaszowiec IV. „Perepałki“ dom. 435 pag. 178 n. 23 haer	Tomaszowce	
73	Tomaszowce V scheda dom 475 pag. 72 n. 8 haer.		
74	Korolówka dom. 27 pag. 50	Koralówka, Szuparka	Borszczów
75	Posiadłość gr. kat. probostwa w Koralówce z dóbr Korolówka wydzielona dom. 376 pag. 128	Koralówka	
76	Mysłów przyległość dóbr Kałusza	Mysłów	Kałusz
77	Zakrzewce czyli Zakrzewcze	Zakrzewce	Tyśmienica
78	Popielniki	Popielińki	Zabłotów
79	Kniaźdwór	Kniażdwór	Peczeniżyn

II dla posiadłości mniejszych:

1) Bursztyn z kolonią Ludwikówka, podlegający sądowi powiatowemu w Bursztynie,

2) Putiatyńce, podlegające sądowi powiatowemu w Rohatynie,

3) Białokiernica, podlegająca sądowi powiatowemu w Podhajcach,

4) Jabłonów,

5) Kluczów mały,

6) Kluczów wielki,

7) Peczeniżyn z częściami składowemi w gminie Sopów, m. del. Kołomyja podlegające sądowi powiatowemu w Peczeniżynie.

8) Demycze, podlegające sądowi powiatowemu w Zabłotowie.

9) Grabowica,

10) Przedzielnica, podlegające sądowi powiatowemu w Dobromilu.

11) Nowotaniec z przysiółkiem Nagórzany, podlegające sądowi powiatowemu w Bukowsku.

12) Podbukowina z przysiółkiem Winne

13) Bachorzec,

14) Polchowa,

15) Słonne, podlegające sądowi powiatowemu w Dubiecku,

16) Drohomyśl, podlegający sądowi powiatowemu w Krakowcu.

17) Toroszówka alias Taraszówka,

18) Łężany,

19) Szczepanówka, podlegające sądowi powiatomu w Krośnie.

20) Swięte, podlegające sądowi powiatowemu w Radymnie.

21) Zagrody, podlegające sądowi powiatowemu w Sądowej Wiszni.

22) Dołszyki,

23) Krywe,

24) Myta.

25) Suchy Potok, podlegające sądowi powiatowemu w Boryni,

26) Stara wieś,

27) Delawa, podlegające sądowi powiatowemu w Drohobyczu.

28) Nowoszyce, podlegające sądowi powiatowemu w Łące

29) Wróblowice. podlegające sądowi powiatowemu w Medenicy.

30) Opaka, podlegająca sądowi powiatowemu w Podbużu.

31) Wojutycze, podlegające sądowi powiatowemu m. del. w Samborze.

32) Busowisko,

33) Nanczułka mała, podlegające sądowi powiatowemu w Starem Mieście.

34) Horocholina, podlegająca sądowi powiatowemu w Bohorodczanach.

35) Jezupol, podlegający sądowi powiatowemu w Haliczu.

36) Mościska,

37) Podmichale, podlegające sądowi powiatowemu w Kałuszu.

38) Jezierzany,

39) Korolówka,

40) Olesza, podlegające sądowi powiatowemu w Tłumaczu.

41) Ottynia, z miejscowością Uhorniki i Mikolsdorf podlegające sądowi powiatowemu w Tyśmienicy.

42) Korolówka, podlegająca sądowi powiatowemu w Borszczówie.

43) Dołpatów,

44) Dąbrowa,

45) Tomaszowce, podlegające sądowi powiatowemu w Wojniłowie.

46) Stopczatów, podlegający sądowi powiatowemu w Peczeniżynie.

47) Mysłów, podlegający sądowi powiatowemu w Kałuszu.

48) Zakrzewce, podlegające sądowi powiatowemu w Tyśmienicy.

49) Starunia, podlegająca sądowi powiatowemu w Sołotwinie.

50) Popielniki, podlegające sądowi powiatowemu w Zabłotowie

51) Kniaźdwór, podlegający sądowi powiatowemu w Peczeniżynie.

Sporządzony projekt dotyczących ksiąg gruntowych przejrzanym być może a) 1 — dla posiadłości tabularnych pod l. 1 — wymienionych w urzędzie hipotecznym przynależnego c. k. sądu obwodowego, zaś dla posiadłości wyżej pod II. poszczególnionych w biurze dotyczącego c. k. sędziego powiatowego.

Od dnia wyżej ustanowionego wszelkie nowe prawa czy to własności, czyli zastawu lub jakie bądź inne prawa hipoteczne odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej nowo założonej księgi nabyte, ograniczone, na innych przeniesione lub uchylone być mogą. Zarazem wzywa c. k. sąd krajowy wszystkich, którzyby:

1) na podstawie jakiego prawa przed dniem otwarcia tych nowych ksiąg nabytego domagali się jakiej zmiany wpisów hipotecznych odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy czyli zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych, lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

2) już przed dniem otwarcia tych nowych ksiąg hipotecznych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi lub do jej części jakie prawa zastawu, służebności lub w ogóle inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej tamże wpisane nie zostały, ażeby z temi prawami, a to co do majętności tabularnych wyżej pod I. wymienionych do przynależnych trydunałów I. instancyi, zaś co do posiadłości pod II poszczególnionych do dotyczących c. k. sądów powiatowych najdalej do dnia 1 marca 1887 się zgłosili, gdyż w razie przeciwnym utracą prawo do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze zawartych nabędą prawa hipoteczne w dobrej wierze.

Od obowiązku zgłoszenia się w terminie z wymienionemi wyżej prawami lub roszczeniami nieuwalnia okoliczność, że zgłosić się mające prawo w dawniejszej księdze hipotecznej w miejsce której nowa księga wstępuje było już zapisane, lub że było ono wiadomem z jakiej rezolucyi sądowej, lub że jest przedmiotem dochodzenia wskutek podania przed sąd wniesionego.

Termin wyżej ustanowiony nie może być ani przedłużony, ani też w razie zaniedbania do pierwotnego stanu przywrócony.

Z Rady c. k. wyższego sądu krajowego.

Lwów, dnia 22 grudnia 1885.

L. 47. (1742)
Dochodzenia hipoteczne celem założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Cieszyna tutejszego powiatu sądowego rozpoczną się 12 marca 1886.
Bliższe szczegóły podają ogłoszenia w tejże gminie.
Frysztag, 7 marca 1886.

Konkursa.

L. 306. (1710 3—3)
Na posadę c. k. notaryusza w Trembowli albo w razie przeniesienia na inną w okręgu tutejszej c. k. Izby notaryalnej opróżnić się mającą posadę rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem cztero tygodniowym od trzeciego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej".
Kompetenci mają podania swoje z udowodnieniem wymogów według §. 6 ust. not. i z zachowaniem przepisów rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 26 stycznia 1876 l. 14935 w powyższym terminie wnieść do tutejszej c. k. Izby notaryalnej.
Z c. k. Izby notaryalnej
Lwów, dnia 5 marca 1886.

Upadłości.

L. 11352. (1732 2—3)
C. k. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy, jakoteż na wszystek nieruchomy, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 nr. 1. Dz. p. p. położony majątek Jakóba Beer Weinreba nieprotokołowanego kupca we Lwowie.
Kierownictwo tego konkursu porucza się panu Majewskiemu c. k. radcy sądu krajowego jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana dra Henryka Gottlieba, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłużeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzieli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 18 marca 1886 godzinę 10 przed południem.
Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 8 maja 1886 i podać ją na terminie na dzień 27 maja 1886 godzinę 10 przed południem, wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszuństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.
Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami przysłużą prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli inne osoby, posiadające ich zaufanie.
Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzycieli, ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ust. konkursowej.
Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej".
Z c. k. sądu krajowego
Lwów, dnia 8 marca 1886.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 6377. (1756 1—3)
C. k. sąd krajowy we Lwewie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Eliasza Izraela Lerz i niewiadomych spadkobierców, że przeciw nim małżonkowie Chaim Sinche dw. im. Sprecher i Sara Chane 2 im. Sprecher dnia 9 lutego 1886 l. 6377 wnieśli pozew o wykreślenie prawa zastawu dla sumy 690 Rh. ze stanu biernego realności 235¼ we Lwowie, że wskutek tego wyznaczono termin do rozprawy sumarycznej na 22 marca 1886 o godz. 11 rano w sali rozpraw tutejszego sądu oraz że dla pozwanych ustanowiono kuratora w osobie adw. Romanowskiego z zastępstwem adw. Małachowskiego.
Wzywa się więc pozwanych aby przed terminem do kuratora się zgłosili i temuż potrzebne do obrony informacye udzielili, inaczej złe skutki sami sobie przypisać będą musieli.
Lwów, 13 lutego 1886.

L. 3016. (1630 1—3)
C. k. sąd krajowy zawiadamia, niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Kwiryna Rogawskiego, iż Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie przeciw niemu wytoczyło pozew wekslowy o zapłacenie 130 złr. i że nakaz zapłaty tej sumy z dnia 11 kwietnia 1884 l. 9153 doręczony został ustanowionemu dlań kuratorowi adw. drwi Smolarskiemu, w Krakowie, wzywa więc Kwiryna Rogawskiego aby temuż kuratorowi udzielił potrzebnej do obrony informacyi, albo innego pełnomocnika sądowi przedstawił.
Kraków, 5 lutego 1886.

L. 17515. (1663 1—3)
C. k. sąd powiatowy wzywa niewiadomego z pobytu i życia Tomasza Piechę by się do spadku po ojcu śp. Kasprze Piecha dnia 20 października 1885 w Szczakowej bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarłym w przeciągu jednego roku zgłosił, w przeciwnym bowiem razie pertraktacyi z jego kuratorem Kazimierzem Gojem przeprowadzoną zostanie.
C. k. sąd powiatowy
Chrzanów, dnia 20 stycznia 1886.

L. 7134. (1650 1—3)
C. k. sąd powiatowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Antoniego Antończyka z Woli Batorskiej, że przeciw niemu wniosła na dniu 23 grudnia 1885 Maryanna z Antończyków Szewczykowa pozew o sprostowanie wpisu hipotecznego realności lwh. 248 w Woli Batorskiej, i że dla niego ustanowiono w tym oporze kuratora Jana Domoradka w Woli Batorskiej, któremu on ma podać środki obronne lub też wreszcie zawiadomić sąd, czy i kogo ustanowił swoim pełnomocnikiem w tym sporze.
Niepołomice, 28 grudnia 1885

L. 3659. (1677 1—3)
C. k sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż w skutek prośby Dyrekcyi ogólno rolniczego kredytowego Zakładu dla Galicyi i Bukowiny polecił uchwałą z 11 lipca 1885 l. 32859 c. k. notaryuszowi Julianowi Szemelowskiemu wydanie duplikatu aktu notaryalnego z dnia 4 listopada 1878 r. l. 20446 przez Franciszka Trojanowskiego zeznanego na rzecz powołanego zakładu co do pożyczki 136 złr. 40 ct.
Powyższa uchwała doręcza się z życia i miejsca pobytu niewiadomemu Franciszkowi Trojanowskiemu do rąk równocześnie w osobie adwokata dra Szydłowskiego z zastępstwem adwokata dra Paździery ustanowionego kuratora.
Wzywamy niniejszem edyktem Franciszka Trojanowskiego aby w należytem czasie u ustanowionego kuratora, lub też w sądzie osobiście albo przez innego zastępcę się zgłosił i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użył ile że z zaniedbania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sobie przypisze.
Lwów, dnia 25 lutego 1886.

L. 35187. (1717 1—3)
C. k. sąd krajowy na prośbę Leona i Ryfki Sieglerów wdrażając postępowanie amortyzacyjne, wzywa niniejszem każdego, ktoby posiadał poświadczenie filii c. k. uprz galic. akc. Banku hipotecznego w Krakowie z dnia 13 października 1885 na złożoną u niej przez Leona Sieglera i Ryfkę Sieglerową sumę 1500 zł. a. w. z pn. w asygnacyach tejże filii, aby to poświadczenie w przeciągu jednego roku sześciu tygodni i trzech dni od daty ostatniego ogłoszenia tego edyktu w „Gazecie Lwowskiej" tem pewniej okazał, ile że w razie przeciwnym rzeczone poświadczenie jako pozbawione wszelkiej mocy będzie uważanem i wystawca onego do żadnego wcale wywodu i odpowiedzi w tym przedmiocie obowiązanym nie będzie.
Kraków, dnia 12 lutego 1886.

L. 985. (1716 1—3)
C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Grzegorza Gruszeckiego, że przeciw niemu Wincenty Michał Mierzyński wytoczył pozew o wykreślenie ze stanu biernego realności pod l 156 Dz. V w Krakowie sumy 200 złp. pod poz. 1 ciążącej, wskutek czego kuratorem pozwanego adw. dr. Michał Koy z podstawieniem adw. dr. Lesława Borońskiego zamianowanym został
Wzywa więc pozwanego o udzielenie kuratorowi informacyi do sporu, lub ustanowienie dla siebie pełnomocnika.
Kraków, dnia 15 stycznia 1886.

L. 6999. (1676 1—3)
C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wiadomo czyni, iż wskutek prośby Towarzystwa wzajemnego kredytu we Lwowie z dnia 6 października 1885 l. 48420 przeciw Samuelowi Hey pto 260 zł. dozwoloną została egzekucyjna intabulacya prawa zastawu dla powyższej kwoty w stanie biernym sum 800 zł. aw. z pn., 345 zł. a. w. z pn., 41 zł. aw. z pn. i 2140 zł. 31 ct. a. w. z pn. na majętności Zawady, Jadwigi z Leszczyńskich Dąmbskiej własnej, zahipotekowanych.
Powyższa uchwała doręcza się z miejsca pobytu niewiadomej Jadwidze z Leszczyńskich Dąmbskiej do rąk równocześnie w osobie adw. dr Bielińskiego z zastępstwem adw. dr. Krzyżanowskiego ustanowionego kuratora.
Wzywamy niniejszym edyktem Jadwigę z Leszczyńskich Dąmbską, aby w należytym czasie u ustanowionego kuratora, lub też w sądzie osobiście albo przez innego zastępcę się zgłosiła i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użyła ile że z zaniedbania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sobie przypisze.
Lwów, dnia 20 lutego 1886.

L. 7605. (1613 1—3)
C. k. sąd powiatowy w Stryju zawiadamia nieznaną z życia i miejsca pobytu Sosię Kraut urodzoną Sobel, że na prośbę Lipy Halperna dozwolonem zostało wykreślenie adnotacyi odmownej uchwały do l. 2705/53 na prośbę Sosi Kraut, urodzonej Sobel de praes. 4 sierpnia 853 l. 2705 wydanej i wedle dom. II pag. 52 n. 6 on. i dom. III pass. II pag. 480 n. 2 on. w stanie biernym realności nr. 14 w Stryju i realności bez l. k. w dom. III pass. II pag. 479 n. 1 haer. zapisanej, uskutecznionej i że do strzeżenia jej praw ustanowionym został adwokat Aleksander Błoński w Stryju.
C. k. sąd powiatowy.
Stryj, dnia 19 maja 1885.

L. 328. (1596 1—3)
C. k. sąd obwodowy w Brzeżanach ogłasza, że dla niewiadomych z miejsca pobytu Leji Sary Willner i Leiby Willnera ustanowiono kuratorem adw. dr. Holzera w Brzeżanach i temuż tus. uchwałę tabularną z 18 października 1884 l. 86 dla powyższych przeznaczoną, doręczono.
Brzeżany, dnia 23 stycznia 1886.

L. 10144. (1752 2—3)
Zawiadamia się Tomasza Dudka w Dąbrowy w Królestwie polskiem przebywającego, iż przeciw niemu wnieśli Kazimierz i Magdalena Dudkowie pozew de praes 10 stycznia 1885 l 206 o oddanie kawałka gruntu z gospodarstwa l. 217 w Nowej Górze, złożenie rachunku i zwrót dochodów.
Kuratorem pozwanego ustanowiono c. k. notaryusza Karola Rudolphiego z Krzeszowic i termin do rozprawy ustnej wyznaczono na 11 marca 1886 o godzinie 9 rano.
Wzywa się tedy pozwanego, aby kuratorowi potrzebnych udzielił informacyi lub innego rzecznika ustanowił i sąd o tem zawiadomił.
C. k. sąd powiatowy
Krzeszowice, dnia 28 grudnia 1885.

L. 9604 (1709 2—3)
C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie oznajmia, że na prośbę Ogólno rolniczo kredytowego Zakładu dla Galicyi i Bukowiny przeciwko p. Henrykowi Prochasce o 243 złr. 35 ct. z pn. pod dniem 21go stycznia 1886 l. 3235 przeciw p. Henrykowi Prochasce nakaz zapłaty zaskarżonej sumy wekslowej 243 złr. 35 ct. zpn. a ponieważ miejsce zamieszkania p. Henryka Prochaski jest niewiadomem, c. k. sąd krajowy do zastępywania tego ostatniego na koszt i niebezpieczeństwo jego, mianował kuratorem dra Henryka Szydłowskiego, adwokata tutejszego z zastępstwem adw. Paździery i mianowanemu kuratorowi tus uchwałę z dnia 23 stycznia 1886 l. 3235 doręczył.
Niniejszem edyktem wzywa się więc p. Henryka Prochaskę aby w należytym czasie osobiście stanął, lub potrzebne środki dowodowe ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę sobie wybrał i o tem sądowi tut. doniósł, słowem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.
Lwów, dnia 27 lutego 1885.

L. 1942. (1598)
C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż dnia 8 lutego 1886 przy firmie: „A. I. Strisower, handel drzewem w Jarosławiu" wpisano, że właściciel tej firmy Henryk Strisower przyjął do spółki jako jawnego spólnika Juliusza Strisower.
Przemyśl, dnia 17 lutego 1886.

L. 1940. (1597)
C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż dnia 7 lutego 1886 wpisano w rejestrze handlowym dla towarzystw zarobkowych i gospodarczych przy firmie: Stowarzyszenie bankowe dla handlu i przemysłu w Przemyślu zarejestrowane z ograniczoną poręką, że na walnem zgromadzeniu tegoż stowarzyszenia, w dniu 21 grudnia 1885 odbytem, uchwalono zmianę niektórych paragrafów statutu.
Przemyśl, dnia 17 lutego 1886.

L. 377. (1548)
Niewiadomego z miejsca pobytu Marcina Mędraka zawiadamia się niniejszem, że celem zastępstwa w sprawie Kasy oszczędności tarnowskiej pko niemu pto 200 zł. Walenty Sorysiewicz w Ciężkowicach kuratorem ad actum ustanowionym został i temuż t. s. rezolucya z dnia 28 listopada 1885 l. 3496 dla nieobecnego przeznaczona doręczoną została.
C. k. sąd powiatowy.
Ciężkowice, dnia 13 lutego 1886.

L. 4981. (1542)
C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że firmę „Leon Frauenglas" dzierżawca apteki pod „nadzieją" we Lwowie w rejestrze handlowym dla firm pojedyńczych dnia 31 stycznia 1886 wpisano.
Lwów, dnia 20 lutego 1886.

L. 10459 (1668)
C. k. sąd obwodowy w Kołomyi jako handlowy polecił wykreślenie z rejestrów firmy: „Ignacy Łukasiewicz" w Podhajczykach w skutek zaniechania interesu.
Kołomyja, 5 listopada 1885.

L. 10460 (1667)
C. k. sąd obwodowy w Kołomyi polecił wykreślenie z rejestrów handlowych dla firm pojedynczych firmy „Jan Kleski" dla wyrobu piwa w Werbiążu niżnym.
Kołomyja, 5 listopada 1885.

L. 248/pr. (1631 3—3)
Jego Ekscelencya c. k. Prezydent sądu krajowego wyższego we Lwowie w myśl § 301 p. k. mianował na dru[illegible]czajną z dniem 11 maja 1886 o godzinie 9 przed południem rozpocząć się mającą kadencyę sądu przysięgłych przy c. k sądzie obwodowym w Brzeżanach przewodniczącym Trybunału sadu przysięgłych Prezydenta sądu obwodowego Wiktora Ramskiego, zaś zastępcami przewodniczącego c. k. radców sądu krajowego Waleryana Bajewskiego, Wojciecha Tramplera, Albina Turzańskiego dr. Emila Hilbrichta i Edwarda Trusiewicza.
Prezydyum c. k. sądu obwodowego
Brzeżany, dnia 1 marca 1886.

L. 2362. (1695 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Leżajsku zawiadamia nieobecnego i niewiadomego z miejsca pobytu Antoniego Szwacza, że Wojciech Wnęk wniósł pod dniem 2 września 1885 l. 9509 przeciwko Salamonowi Kirsznerowi Antoniemu i Katarzynie Szwaczom skargę o uznanie własności i wyłączenie z pod ekzekucyi chałupy komory z placem pod nr 259 w Grodzisku dolnem z pn. Gdy miejsce pobytu Antoniego Szwacza iest niewiadome, przeto ustanawia dla niego kuratora w osobie Karola Prochaski, c. k. notaryusza tut. a do rozprawy w tym sporze zostaje wyznaczony termin na dzień 14 kwietnia 1886 o godzinie 9 rano. Jest zatem rzeczą Antoniego Szwacza na terminie tym albo osobiście stanąć lub też ustanowionemu kuratorowi środków do obrony udzielić lub innego zastępcę sobie obrać, gdyż złe skutki z tego zaniedbania wynikłe sobie przypisać będzie musiał.
Leżajsk, dnia 18 lutego 1886.

L. 89. (1666 3—3)
C. k. Izba notaryalna w Tarnowie wzywa wszystkich interesowanych, aby swoje pretensye, jakieby z tytułu urzędowania kandydatów notar. Alfreda Lanca i Antoniego Grotowskiego. pierwszego w r. 1880 drugiego w latach 1881, 1882, 1883 i 1884 w zastępstwie c. k. notaryusza Nicefora Więckowskiego w Tarnowie pełnionego, na mocy § 25 ustawy not. do zaspokojenia z kaucyi tegoż notaryusza sobie rościli, w zakresie 6 miesięcy od trzeciego umieszczenia tego edyktu w urzęd. „Gazecie Lwowskiej" rachując, tem pewniej w tej Izbie zgłosili, ile że z upływem tego terminu taż kaucya bez uwzględnienia podobnych pretensyj za wolną od wszelkiej z urzędowania pomienionych zastępców wynikającej, odpowiedzialności uznaną będzie.
Tarnów, 26 lutego 1886.

L. 1776. (1642 3—3)
Zawiadamia się Ignacego Fabisa pochodzącego z Kobylanki, a niewiadomego z miejsca pobytu, że przeciw niemu wniósł Szyja Weinberger z Gorlic pozew o 22 zł. wa., wskutek czego wyznaczono do rozprawy w sprawach drobiazgowych termin na dzień 3 maja 1886 o 9 godzinie rano.
Ustanawiając dla Ignacego Fabisa kuratora w osobie Stanisława Szurka, wójta z Kobylanki, wzywa się Ignacego Fabisa, ażeby ustanowionemu kuratorowi potrzebnych informacyi udzielił lub innego pełnomornika sobie obrał i takowego sądowi oznajmił, lub wreszcie sam na terminie stanął, w razie bowiem przeciwnym wszelkie złe skutki z zaniedbania obrony sam sobie przypisać będzie musiał.
C. k. sąd powiatowy
Gorlice, 15 lutego 1886.

Obwieszczenie.

Wierzytelności masy rozbiorowej Izydora Rabnera w kwocie 5064 zł. 26 ct. wa zpn. sprzedanemi zostaną w drodze ofert pisemnych lub ustnych na dniu 17 i 19 marca 1886 w kancelaryi zarządcy masy adwokata dr. Jackowskiego do godziny 6 wieczór a to na pierwszym terminie za lub zwyż kwoty 5064 zł. 26 ct. wa. na drugim zaś za jakąkolwiek cenę.

O bliższych warunkach dowiedzieć się można w kancelaryi zarządcy masy adw. dr. Jackowskiego przy ulicy Kopernika nr. 26.

[1757] **Zarząd masy.**

W SALI KASYNA MIEJSKIEGO

we środę dnia 17 marca b. r.

pierwszy wieczór historyczno-muzykalny

szkoły muzycznej **L. MARKA.**

P R O G R A M.

1. a) G. Frescobaldi (1591) Corrente. b) B. Lully (1633) Gigue. c) N. Porpora (1685) Fuga. d) Matheson (1681) Air. e) G. Benda (1721) Minuetto. 2 a) F. Couperin (1668) La Favorite Chacone. b) J. Ph. Rameau (1683) Les missoneurs, Rondeau. c) J. Ph. Rameau Menuets. 3. a) G. F. Händel (685) Gigue. b) F. Em. Bach (1710) Xenophone. c) J. Chr. Bach (1735) Gavotte. 4. W. A. Mozart: Rondo A-moll. 5. L. von Beethowen: Sonate op. 53. 6. Fr. Chopin: Scherzo Fis-moll 7. a) Wagner-Liszt Spinnerl ed. b) Ch. Mikuli: Rêvérie c) Moszkowski: Valse d) Wł Żeleński: Mazurek e) Noskowski: Krakowiak nr. 7. 8. a) Henselt: Etudes: Repos d'amour, Si oiseau jétais. b) Moniuszko: Polonez c) L. Marek: Scherzo op. 10. d) K. Mikuli: Ballada. e) Brahms: Capriccio f) Grieg: Lied-Transcription. g) Weber-Tausig: Invitation a la danse.

Początek o godzinie 6 wieczór.

Biletów dostać można w księgarni pp. Gubrynowicz i Szmidt, Seyfarth i Czajkowski Krzesło: 50 ct. Wstęp na salę 30 ct. — Dla członków Kasyna lista otwarta. — Czysty dochód przeznaczony na cel dobroczynny. [4968]

W kąpielowem miejscu **Wysowa,** jest z wolnej ręki do sprzedania piękny **dom** o 5 pokojach, 1 kuchni i 2ch wielkich piwnicach, z budynkiem ekonomicznym obok stojącym i ogrodem warzywnym [1 morg] za cenę stałą, bardzo niską 1800 złr. a. w. — Interesowani zechcą zgłosić się w bież. mies. do **ks. Th. Obuszkiewicza,** proboszcza w **Hańczowy,** o. p. **Uście ruskie.** W przyszłym miesiącu cena będzie podwyższoną. [1738 1-3]

Galicyjski Bank kredytowy.

Trzynaste zwyczajne

Walne zgromadzenie Akcyonaryszów

Galicyjskiego BANKU kredytowego

odbędzie się na dniu **17 kwietnia 1886** o godz. 12 w południe we własnym gmachu we **LWOWIE** przy ul. Jagiellońskiej l. 3.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie z czynności i przedłożenie rachunków za r. 1885.
2. Sprawozdanie Wydziału rewizyjnego.
3. Uchwała względem podziału czystego zysku.
4. Wybór trzech członków Rady zawiadowczej (§. 14 statutu).
5. Wybór Wydziału rewizyjnego na rok 1886.

Panowie P. T. Akcyonaryusze, mający zamiar wziąć udział w tem zgromadzeniu zechcą stosownie do §§. 34 i 36 statutu Banku swoje akcye wraz z bieżącemi kuponami złożyć najpóźniej do dnia **3 kwietnia 1886** w kasie głównej Banku we Lwowie lub też w Banku angielsko-austryjackim w Wiedniu gdzie otrzymają karty legitymacyjne uprawniające do wstępu na rzeczone walne zgromadzenie.

Lwów, dnia 9 marca 1886.

(1754 1—3)

[Przedruk nie będzie opłacony]

Rada zawiadowcza.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber) Papier z c. k. uprzyw